

Tengernek Csillaga

Mária korszakának lapja

2012. jan.–febr.
XVII/1. szám

Ára: 290,- Ft

Makkos Mária – kegykép

Újévi ima

Egyetlen Isten!
Atya, Fiú és Szentlélek!
Neked ajánljuk ma az emberi idő új kezdetét,
Az évet, amely most kezdődik.
Neked ajánljuk, aki kezdetnélküli Kezdet vagy,
Aki igazság és Szeretet vagy,
Aki Mindenhatóság és irgalmasság vagy,
Te légy jelen benne, és cselekedjél benne!
Mert Általad élünk, mozgunk és vagyunk.
Az új évnek ezt az első napját
Az Ige földi születése titkával egyesítjük.
Ő a Fiú, akit Te, Atya, az emberiségnek ajándékoztál,
hogy egy legyen velünk.
Ma különös szeretettel és gyöngédséggel vesszük körül
a názáreti Szűz anyaságát,
Akit Te, örök Atya, kiválasztottál,
hogy a Te Fiad édesanyja legyen a Szentlélek műve által,
Aki a mi Szeretetünk a kimondhatatlan Háromság titkában.
Üdvözlünk, új év, a liturgia mai szövegével:
„Áldjon meg Téged az Úr és oltalmazzon!
Fordítsa feléd orcáját, és legyen hozzád kegyes!
Tekintsen rád az Úr, és adjon békességet!”
Újév alkalmával ezeket a kívánságokat
fejezzük ki kölcsönösen egymásnak:
Jézus Krisztus nevében kezdjünk újra!
Az Ő neve azt jelenti: Isten üdvözít!

(II. János Pál pápa újévi imája)

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,
P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiailag lektorálta: Bocsa József, piarista

Tartalomjegyzék

Prohászka Ottokár: A szép szeretet anyja.....	1
A lélek tudatában van Isten végtelen szeretetének és tökéletes igazságosságának.....	2
Nem lehet két urat szolgálni: Istent és a gazdagságot.....	4
Vigyétek el Krisztus világosságát mindenkinek.....	5
A szentmise a legnagyobb ajándék.....	6
A hit nem teher, hanem fény életünkben.....	8
Merítetek bátorságot.....	10
A világ jobbítását önmagunk megváltoztatásával kell kezdeni.....	11
Az Istennek szentelt élet az ingyenes szeretet jele.....	12
Egyesek megtalálják Jézust, mások pedig nem.....	14
Az igazságtalanságokra ne válaszoljunk bosszúval vagy gyűlölettel.....	15
A Szentatya katekézise Canisius Szent Péterről.....	16
A Szentháromság szeretete a családban.....	18
A keresztény imáról.....	23
Engesztelés a rákos megbetegedések megállításáért.....	24
Felajánljuk magunkat.....	25
Alex Giorgetti a világ legjobb vizilabdázója Medjugorjében.....	26
Szelek szárnyán.....	28
Mária-kegyhelyek	
Budakeszi Makkos Mária.....	29
Mária Korszaka	
Quartilio Gabrielli atya körlevele.....	31
Rózsafüzér	
Rózsafüzér elmélkedéshez gondolatok.....	39
Jézus a béke útja, mindenki számára járható út.....	40

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

Internet: www.tengernekcsillaga.hu

E-mail: info@tengernekcsillaga.hu

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában,
www.co-print.hu

Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón: Raffaello, Sixtusi
Madonna (1513-1514)

A *Tengernek Csillaga* folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, illetve e-mailen és megvásárolható a templomokban vagy Budapest V., Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

A szép szeretet anyja

Prohászka Ottokár

A Szent Szűz egyénisége

A Szent Szűz Krisztus után Istennek első gondolata, a „Primogenita” nagy hivatásának megfelelőleg, erőben, szépségben, az Istenanyát megillető nagyvonalú stílusban van kialakítva. A Szentírás csak azt mondja: „de qua natus est Jesus”, vagyis ez az asszony oly nagy, oly mély, oly fölényes és kegyelmes, hogy anyja lehetett, Istenanya, ki az Igét vágyódó, ünneplő lélekkel fogadta, keblébe zárta, vele vért megosztotta, őt tejével táplálta, lágságával, gyengédségével, szeretetével kielégítette. Várta s ajtót nyitott a jövevény Istennek s kezének mirrhás illatával elbájolta őt. Aki Istent fogan és hord kilenc hónapig szíve alatt s csitít édes tejjel keblén: annak a lelki nagyság és mélység isteni igényeit kell kielégítenie. Az ilyen lélek létet, életet, tudást, művészetet, szellemi világot meghaladó fölényes nagyságban s méltóságban lép elénk. Mons super montes, lelki világa pedig a mélység s bensőség titokzatosságában feslik ki s öntudatosan átélt érzésekben s elragadtatásokban adja ki energiáját.

E nagyságot jellemzi

a) az Istenközelség. Minden lélek annyiban nagy és szép, amennyiben Istenhez közel áll s e közelségét érzi s élvezi. Senki sincs oly közel Istenhez először a test és vér kapcsán s azután ép ezért az érzület és a lelkület s isteni gondolat, érzés és elmélyedés révén, mint a Szent Szűz. Mózesnél közelebb. Illésnél s a víziós prófétáknál s az Istennel közlekedő szenteknél; oly közel van hozzá, mint saját gyermekéhez; azok dörgésben, villámlásban, ködben, füstben, szimbolumokban érintkeztek vele; míg ellenben a Szent Szűz gyermekének gögicselésében, édes tekintetében, mosolygó arcában vette kinyilatkoztatásait.

b) Jellemzi őt a természetfölötti világgal való páratlan érintkezés. Amica Dei, sőt Mater Dei. Az Isten benyomásait ő veszi legérzékenyebben, a lelke arra van teremtve; befolyásait ő nyeri legbőségesebben. Itt szívek ömlenek át egymásba. Ő az első szőlővesszeje annak a tőkének, – első virágos vesszeje a megtestesülés titokzatos gyökerének; azért az isteni szeretet és élet benne adja ki legigézetesebben erejét. Panta psichés pléré; minden lélekkel telt benne; azért érzi az ember: Deum patitur... Istent bír el!

c) Jellemzi páratlan hivatása. Amint vért és tejet szolgáltatott az Úrnak s szépségét, kellemét Jézus belőle vette s általa lett „speciosus inter filios

hominum”; úgy a kereszténységnek is a Szent Szűz kölcsönöz bájt, varázst, illatot. A betlehemi barlangnak ő a mécsese, a szent éjnek a legszebb csillaga, az ő fohásza a legédesebb „Gloria”; Názáret nem lenne Jézus otthona, ha nincs az otthonnak édesanyja s angyala; a Golgota nem volna oly csodálatosan megrendítő, ha Jézus a kereszt mellé nem ülteti a gyöngyvirágot, melyet elsőnek hint meg vérével s ezt a rózsát, mely odatapad s felfut a keresztfán s kínos érzésekben kivirágzik. – A Szent Szűz eszközli ki az első csodát, – ő járja az első keresztutat, – ő zárja szívébe egymaga, a kiszenvedett Krisztusba s művébe lefektetett hitet, ő csókolja meg elsőnek az örök üdvösség vágyával, megnyugvásával Jézus sebeit; ő tartja egymaga az első feltámadás vigiliáját. Ő várta 33 év előtt egymaga az Igét a gyümölcs oltó Boldogasszony nap éjjelén; ő fogadta egymaga Betlehem karácsonyában; ő várta őt egymaga a föltámadás hajnalán; ő, csak ő. Una est dilecta, amica, speciosa mea!

E páratlanul fölséges léleknek részünkről lelkes és mély tisztelet jár. Elöl jár az Isten angyala a Szent Szűz köszöntésében midőn mondja „Üdvöz légy Mária”; követi őt Szent Erzsébet, aki a köszöntést szinte folytatja: „áldott vagy te az asszonyok között”; s a keresztény katolikus Egyház, mely ezt a tiszteletet magától az elragadtatásban éneklő Szent Szűztől mint szent kötelességet és parancsot vette: „Ime ezentúl boldognak mond engem minden nemzedék.” – Mondjuk ily érzésekkel az Üdvözetet.

A lélek tudatában van Isten végtelen szeretetének és tökéletes igazságosságának

A Szentatya ez alkalommal Genovai Szent Katalinról tanított folytatva ezzel a misztikusokról szóló katekéziseit. Az itáliai szent elsősorban a tisztítóüzzel kapcsolatos látomásairól ismert, amelyről az életét bemutató 1550-ből ránk maradt kötetben olvashatunk. A három részre felosztott írás elsőként a szentéletű nő biográfiáját (életrajzát), majd a tisztítóüzzről szóló gondolatait, végül pedig a lélek és a test közötti párbeszédéről szóló megnyilatkozásait foglalja össze.

Katalin 1447-ben született Genovában. Fiatalon elveszítette édesapját, majd 16 éves korában férjhez adták Giuliano Adorno-hoz, aki a Közel-Keleten katonaként és kereskedőként szerzett tapasztalatai után tért vissza Itáliába, hogy megnősüljön. Katalin szomorú és boldogtalan házasetlet

élt, férje hazárdjátékos volt. Tíz évnyi házasság után Katalin ürességet és keserűséget érzett szívében – idézett a szent írásából a zarándokoknak XVI. Benedek.

1473-ban azonban fordulat következett be életében, ugyanis elkezdődött megtérésének folyamata. Egy napon gyónni ment a közeli Szent Benedek templomba, majd a Kegyelmekek Anyjáról elnevezett kolostorba, ahol a pap előtt térdre borulva „sebet kapott a szívébe Isten végtelen szeretetétől megérintve” – olvasható életrajzában. Ekkor látomása is volt, amelyben világosan feltűntek neki gyarlóságai, hibái illetve ezzel egy időben Isten jósága öntötte el. Szinte eszméletét veszítette. E tapasztalat után hozta meg döntését, miszerint további életében a világi dolgokat elhagyja és a büntelenség-re törekszik. Gyónását félbeszakítva elrohant a kolostorból, otthonába érve egy szobában elrejtőzött és hosszan sírt. Ez a pillanat az imára vezette őt, amely által megismerhette Isten iránta, mint bűnös iránt érzett szeretetét. Olyan lelki élmény volt ez számára, amelyet később sem tudott szavakba önteni. A szenvedő Jézus jelent meg neki ekkor kereszttel, amely Genovai Szent Katalin ikonográfiájának jellemző attribútuma.

Katalin élete ettől kezdve indult el a Jézus felé vezető ösvényen, az Istennel való mély egység útján. Életrajzában olvasható, hogy lelkét Isten szeretete vezette és tanította megadva számára mindent, amire szüksége volt.

Később tovább folytatódtak misztikus látomásai a Pammatone nevezetű hatalmas genovai kórház területén, ahol igazgatóként dolgozott. Munkatársai köré gyűltek, követték őt példamutató élete miatt olyannyira, hogy egy kisebb közösség alakult ki körülötte. Férjére is nagy hatással volt, aki felhagyott a hazárdjátékkal, belépett a ferences világi rendbe és a kórházhoz költözött, hogy így segítse feleségét. Katalin élete végéig, azaz 1510. szeptember 15-ig a betegek gyógyításának, ápolásának szentelte életét. Megtérésétől haláláig nem történtek különleges események életében, amelyet két fontos dologgal jellemezhetünk – magyarázta a Szentatya. Az első a misztikus látomásokhoz, vagyis az Istennel való mély egységhez fűződik, a másik pedig a betegek szolgálatához, a kórház irányításához, az embertársak megsegítéséhez kapcsolódik. E két tényező: Isten és az embertársak, amely teljesen betöltötte Genovai Szent Katalin életét.

A tisztítóüzzről szóló gondolatai nem adnak pontos leírást magáról a purgatóriumról illetve a benne tisztuló lelkekről. A korabeli elképzelés szerint a tisztítóüzz egyfajta tér volt, míg Katalin írásaiban a purgatórium nem más, mint belső tűz, amely legbelül égeti az embert. Olyan tűz ez, amely

tisztulást hoz. Katalin szerint a lélek jól ismeri Isten végtelen szeretetét és tökéletes igazságosságát, és pontosan emiatt szenved, mivel nem tud megfelelően válaszolni e szeretetre. Az Isten iránt táplált szeretet kap tehát lángra, a szeretet, amely megtisztít a bűnöktől.

Katalin látomásait Areopagoszi Szent Dénes „aranycérna” hasonlatával magyarázza, amely összeköti az ember szívét Istennel. Miután Isten megtisztította az embert, magához köti egy arany cérnaszállal, amely nem más, mint szeretete. Az ember szíve eltelik Isten szeretetével, amely egyetlen vezérfonalává is válik ezáltal.

A pápa Genovai Szent Katalin tanítására hívta fel a zarándokok figyelmét: minél jobban szeretjük Istent és imádkozunk hozzá, annál inkább megmutatkozik majd számunkra és eltölti szívünket szeretetével. Az alázatos szolgálat, amelyről Katalin élete során tanúságot tett, a szeretet példája és bátorítás elsősorban a nőknek, akik nagyban hozzájárulnak a társadalom és az Egyház életéhez értékes munkájukkal, amelyet az érzékenység és a szükséglet szenvedők iránti figyelem jellemez.

Vatikáni Rádó, 2011.01.12.

Nem lehet két urat szolgálni: Istent és a gazdagságot

XVI. Benedek pápa február 27-én, vasárnap dolgozószobája ablakából a Szent Péter térre összegyűlt híveknek a napi liturgia szövegét magyarázva felidézte a Szentírás egyik mélyen megérintő részletét. Mint mondta: a Szentlélek adományaként Izajás próféta tollából születtek meg ezek a szavak, aki a szerencsétlenségektől sújtott Jeruzsálemhez intézett vigasztalást: „De megfélelkezhet-e csecsemőjéről az asszony? És megtagadhatja-e szeretetét méhe szülöttétől? S még ha az megfélelkeznek is: én akkor sem feledkezem meg rólad” (Iz 49,15).

A vasárnapi evangéliumi részlet mondandóját tükrözik e szavak – magyarázta a pápa. Máté evangéliumának részlete is az Isten nélkülözhetetlen szeretetében való bizalomra hív: Jézus arra buzdítja tanítványait, hogy higgyenek az isteni Gondviselésben, amely táplálja az ég madarait és öltözteti a mező virágait. „Ő tudja mire van szükségetek” (vö. Mt 6,24-34). A Mester ezt mondja nekik: „Ne nyugtalanodjatok tehát és ne kérdezzétek: mit együnk? vagy: mit igyunk? vagy: mibe öltözzünk? Mindezt a pogányok keresik. Hiszen tudja mennyei Atyátok, hogy minderre szükségetek van” (Mt 6,31-33).

A nyomorban élő embertársainkat nézve Jézus szavai nem tűnnek realisztikusnak, sőt kitérő válaszként is értelmezhető – állapította meg a Szentatya. Valójában azonban az Úr azt próbálja értésünkre adni, hogy nem lehet egyszerre két úrnak szolgálni: Istennek és a gazdagságnak. Aki hisz Istenben, az első helyre teszi Országának, akaratának keresését. Mindez pedig ellentétben áll a fatalizmussal (eleve elrendeléssel) vagy a jámbor irenizmussal (béke kedvéért történő megalkuvással). A Gondviselésben való hit nem ment fel a méltóságteljes életért való küzdelemtől, viszont megszabadít a tárgyak iránti vágytól és a holnaptól való félelemtől – mondta a zarándokoknak XVI. Benedek.

Jézus tanítását hivatásunktól függően különböző módon lehet megvalósítani: egy ferences szerzetes radikálisabb módon követi szavait, míg egy családapa figyelembe veszi felesége és gyermekei szükségleteit. Mégis, a keresztény ember minden esetben megkülönböztethető az égi Atya iránti bizalma alapján, úgy, mint Jézus is. Ő megmutatta nekünk, hogyan kell a földön járva élni mindig segítve embertársainkat és ugyanakkor szívünkkel az Égre figyelni, amelyet Isten kegyelme áraszt el.

A Szentatya a vasárnapi evangéliumi részlet által arra hívta a zarándokokat, hogy *imádkozzanak Szűz Máriához, az isteni Gondviselés anyjához: bizzuk rá életünket, az Egyházat és a történelem eseményeit.* XVI. Benedek az Ő közbenjárását kérte ahhoz, hogy mindannyian egyszerűbb és mértékletesebb életmód szerint éljünk a mindennapi tevékenységeink során, tiszteljük a teremtett világot, amelyet Isten a gondjainkra bízott.

Vatikáni Rádió, 2011.02.28.

Vigyétek el Krisztus világosságát mindenkinek

Az Oltáriszentségben találjátok meg az erőt Isten Szava hirdetéséhez minden ember számára – így buzdította a pápa az Emmanuel Közösség tagjait, akiket csütörtökön délben fogadott az Apostoli Palotában, alapítójuk Pierre Goursat halálának 20. évfordulója alkalmából. A Szentatya beszédében kiemelte, hogy a mai világban *megújult apostoli dinamizmusra van szükség, amely az Eucharishtiában gyökerező hiteles életen alapul.* Dicsérő szavakkal illette az Emmanuel Közösség „Fidescó” elnevezésű kezdeményezését, amely a szegény országok lakosságának érdekeit szolgálja.

XVI. Benedek az egyházi mozgalom pap és világi tagjaihoz fordulva *a szentségimádás fontosságára helyezte a hangsúlyt*, amely hozzájárul a lelkiélet és Isten Szava hirdetésének elmélyítéséhez. Korunkban különösen sürgető az igehirdetés a gyakran széttöredezett családokban, a fiatalok között és az értelmiségiek körében.

A pápa arra buzdította az Emmanuel Közösség tagjait, hogy belülről járuljanak hozzá a plébániák apostoli dinamizmusának megújításához, fejlesztve spirituális és missziós irányultságukat. Fordítsanak különös figyelmet az Egyházba visszatérőkre és azokra, akik nem részesültek alapos hitoktatásban.

Végül a Szentatya elismeréssel szólt a közösség elkötelezettségéről a hátrányos helyzetű országok lakossága iránt. Annak a reményének adott hangot, hogy a szeretetről tett tanúságtételük egy igazságosabb és testvériesebb világ építésének erejévé válik.

Vatikáni Rádió, 2011.02.03.

A szentmise a legnagyobb ajándék

A szentmise az Úr Krisztus legnagyobb ajándéka, amelyet kinszenvedése, kereszthalála és dicsőséges feltámadása előtt az apostolokra bízva öröklül hagyott reánk. A szentmise a keresztdozat megújítása. Krisztus a szentmisében az érvényesen fölszentelt pap közvetítésével vérontás nélkül áldozza fel testét és véréát az Atyának, melyet a kereszten véres módon adott oda. A szentmisében a pap nem kenyeret és bort áldoz (hiszen ezek az átváltoztatás után lényegileg megszűnnek létezni), hanem Jézus Krisztus testét és véréát. A szentmise tehát valódi áldozat, mely által mi a keresztdozat érdemeiből részesülünk.

Az áldozatot a szentmisében elsősorban Jézus Krisztus személye ajánlja fel, akinek a nevében a felszentelt pap cselekszik. A vérontás nélküli áldozatot, amelynél Krisztus az átváltoztatás szavai nyomán áldozatként megjelenik az oltáron, kizárólag a pap mutatja be, mégpedig mint Krisztus személyének megjelenítője, nem pedig, mint a nép képviselője. A pap, amikor az isteni áldozatot az oltárra helyezi, a Szentháromság dicsőségére és az egész Anyaszentegyház javára, élőkért és holtakért mutatja azt be a mennyei Atyának. Ez az áldozat mindig és mindenhol, szükségszerűen és

természetéből kifolyólag nyilvános és közösségi jelleggel bír, akár vannak jelen hívek, akár nem.

A szentmise azonban nemcsak a Krisztusnak és az áldozópapnak, hanem Isten népének is az áldozata. Krisztusnak és a nevében cselekvő papnak az áldozatbemutatásához a pap keze által és a pap imádságával egyesülve lélekben a hívek is csatlakoznak. Az áldozatbemutató pap Krisztusnak nevében, valamint a Krisztushoz, mint Főhöz tartozó híveknek a nevében mutatja be a szentmisét.

Amikor a pap Krisztus személyében jelenik meg, Krisztus, mint az összes tagok Feje mutatja be áldozatát; éppen ezért joggal lehet mondani azt is, hogy a szentmisében a pap keze által, Krisztussal együtt az egész Anyaszentegyház bemutatja az áldozatot. A hívek továbbá sajátos módon egyesítik imádságukat, könyörgésüket, engesztelésüket és hálaadásukat a pap imájával, sőt magának a Főpapnak imájával; azzal a szándékkal, hogy ugyanannak az áldozatbemutatásnak keretében a pap által végzett szertartás nyomán ezek az imák is az Atyaisten trónja elé szálljanak. A szentmisében ekképpen valósul meg az Egyház áldozatának a bemutatása is.

A szentmise szertartásai és imádságai is rámutatnak arra, hogy a hívek is részt vesznek a pappal együtt az áldozat bemutatásában. A külső szertartás mindig a belső, lélekből fakadó istentisztelet megnyilatkozása. Az Újszövetség azt a lelkületet nyilvánítja ki, amellyel Krisztus, övele és őáltala pedig titokzatos Testének minden egyes tagja dicsőíti és imádja az Istent. A kenyér és bor felajánlása után a pap a nép felé fordulva mondja: *„Orate, fratres, ut meum ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud Deum Patrem omnipotentem.”* (Imádkozzatok testvérek, hogy az én áldozatom és a tiétek, elfogadható legyen a mindenható Atyaisten előtt.) A könyörgések, amelyek a szentmisében előfordulnak, többnyire szintén többes számban beszélnek, és ezekben nem egyszer kifejezésre jut a gondolat, hogy a nép is részt vesz az áldozatban, mint annak bemutatója. Míg az áldozópapnak az áldozatbemutatása az Úr Krisztus papságára való felszenteltségben valósul meg, Isten népének az áldozatban való részvétele a keresztség által, ami minden keresztény hívőt Krisztusnak, a Főpapnak tagjává teszi a titokzatos Testben.

Fülep Dániel

A hit nem teher, hanem fény életünkben

XVI. Benedek február 16-án a VI. Pál teremben megtartott szerdai általános kihallgatáson Keresztes Szent Jánosról tanított a zarándokoknak, aki – mint mondta – a két héttel korábban bemutatott Avilai Nagy Szent Teréz spanyol misztikus szerzetesnő lelki barátja volt, továbbá vele együtt a karmeliták szerzetesi családjának megújítója. 1926-ban XI. Piusz pápa egyházdoktornak nyilvánította, akit a hagyomány a „misztikus doktor” névvel illetett.

Keresztes János 1542-ben született az Avilához közeli Fontiveros faluban, Kasztíliaiban. Családja nagyon szegény volt édesapja gazdag, toledói nemesember származása ellenére, ugyanis szülei elűzték őt a háztól, mert házasságra lépett egy egyszerű selyemszövő lánnyal, Catalinával. Keresztes János fiatalon elveszítette édesapját, ezért édesanyjával és testvérével Medina del Campo-ba, a kor jelentős gazdasági és kulturális központjába költöztek. János ezt követően iskolába járt és munkát is vállalt, majd 18 éves korában bekerült a város jezsuita kollégiumába, ahol humán tudományokat, retorikát és klasszikus nyelveket tanult. A hároméves tanulmányi időszak végén már világosan tudta, hogy mi lesz valódi hivatása: a karmelita szerzetesi élet.

1563-ban kezdte meg a noviciátust, majd egy év múlva a neves Szalamankai Egyetemre küldték, ahol három évig filozófiát és művészeteket tanult. 1567-ben szentelték pappá, első miséjére visszatért családjához Medina del Campo-ba. Ekkor találkozott Avilai Terézzel, amely mindkettejük számára döntő esemény volt életükben. Teréz kifejtette számára a rend férfi és női ágának megújítására irányuló terveit, amelyekkel János is egyet értett és támogatta azokat. 1568-ban, Duruelóban megnyitották a sarutlan karmeliták első házát, ahol János és másik három társa alakították ki az első közösséget. Szerzetesi fogadalmuk megújításával János ekkor vette fel a „keresztes” nevet. Ezekben az években születtek meg Teréz legjelentősebb művei, ill. János első írásai is.

A karmelita megújulás a renden belül nagy nehézségekbe ütközött, amely János számára sok szenvedést okozott. 1577-ben rendtársai elrabolták és a toledói karmelita kolostorba zárták rabként bánva vele, testi és lelki erőszakot alkalmazva rajta. János mégis fogsága idején írta meg egyik legismertebb művét, a „Szellemi páros ének”-et. Szünetelt 1578. augusztusában ért véget, amikor kalandos módon sikerült elmenekülnie fogságából és meghúzódnia a város sarutlan karmelita kolostorában, ahol Teréz és a

megújult rendhez tartozó társai nagy örömmel ünnepelték szabadulását. János, miután visszanyerte fogsága idején elvesztett erejét, Andalúziába ment, ahol mintegy 10 évet töltött el a dél-spanyol kolostorokban egyre jelentősebb rendi feladatokat teljesítve. Miután visszatért szülőföldjére, a már teljesen önálló joghatósággal rendelkező rend segoviai kolostorának előljárója lett. 1591-ben a mexikói új provinciába küldték, viszont súlyosan megbetegedett és még ebben az évben meghalt. X. Kelemen pápa 1675-ben boldoggá, majd XIII. Benedek 1726-ban szentté avatta.

Keresztes Szent János a spanyol irodalom egyik nagy és jelentős alakja. Legfontosabb művei között szerepel a „Kármel-hegy útja”, a „Lélek sötét éjszakája”, az „Égő szeretetláng” és a „Szellemi páros ének” – mondta a zarándokoknak a Szentatyá. Ezek elvezetnek Keresztes Szent János mély és széleskörű misztikus tanításához, amelynek célja annak az útnak a leírása, amely az életszentségre, vagyis arra a tökéletes állapotra vezet el, amelyre Isten mindannyiunkat hív. Keresztes Szent János szerint minden jó, amit Isten teremtett. A teremtmények által lehetőségünk nyílik arra, hogy felfedezzük „Azt”, aki magáról nyomott hagyott bennünk. A hit az embernek adományozott egyetlen forrás, amely által megismerheti Istent, aki egyszerre három személy – magyarázta a pápa. Mindazt, amit Isten az ember tudtára kívánt adni, Jézus Krisztus által tette meg. Ő az egyetlen út az Atyához (v.ö. Jn 14,6). Bármely más teremtmény semmi sem Istenhez képest, és semmit sem ér. Ezért tehát Isten tökéletes szeretetének eléréséhez az embernek belső megtisztulásra van szüksége. *Ami valóban szabaddá és tisztává varázsolja a lelket nem más, mint a dolgoktól való függetlenség:* Isten az élet középpontja és értelme. A megtisztulás hosszú és nehézségekkel teli útja természetesen megkívánja az ember erőfeszítéseit, viszont annak egyetlen főszereplője Isten: az egyetlen, amit az ember tehet, hogy megnyílik az Isten működésére, és nem állít akadályokat elé.

Vajon Keresztes Szent János alakja, a tökéletességre való törekvése mit jelenthet a mai keresztény ember számára? – tette fel a kérdést a pápa. Élete nagyon nehéz volt, mégis fogsága idején írta egyik legszebb művét. Ezáltal érthetjük meg, hogy a Krisztussal való életerőt ad és megvilágítja utunkat. A hit azt jelenti, hogy átadjuk magunkat Isten szeretetének, amely segít nekünk a mindennapi élet nehézségei közepette. Kérjük tehát az Urat: támogasson minket abban, hogy át tudjuk adni magunkat Isten szeretetének, amelyre hivatottak vagyunk és amely a megváltásunk.

Vatikáni Rádió, 2011.02.16.

Merítetek bátorágot

Kezdjétek ezt az évet istenanyaságom fényében. Kedves fiaim, legyen ez az ünnep mindegyikötök számára a bizalom és reménység jele.

Merítetek bátorágot: én vagyok a kegyelem és az irgalmasság Anyja. Bár a láthatáron fenyegetően gyülekező felhők között virrad meg az új esztendő, bár az emberiség nem képes az Istenhez visszavezető utat megtalálni, és megnövekszik a világban a gonoszság és a halál elszabadult ereje, bár bizonytalanság és félelem jellemzi napjaitokat – tekintsetek reám, mint az isteni irgalmasság Anyjára.

Ma azzal a szeretettel hajlok e nagyon beteg és fenyegetett nemzedék fölé, amit az édesanya érez legjobban rászoruló és a veszélynek leginkább kitett gyermekei iránt.

Szeplőtelen kezembe gyűjtök minden szenvedést, az emberiség óriási nyomorát, és átadom Fiam, Jézus Szívének, hogy árássa ki a világra irgalmas szeretetét.

Merítetek bátorágot, mert Jézus isteni gyengédséggel szeret, és égi Édesanyátok is mindig veletek van, hogy megossa veletek a nehézségeket és a veszélyeket. Merítetek bátorágot, én Szabadítótok és Megváltótok Anyja vagyok.

Jézus mindörökre megváltott titeket a kereszten, értetek szenvedett és halt meg. Áldozatának végtelen, idő feletti értéke van. Vérének, sebeinek, fájdalmas haláltusájának, keserű kereszthalálának üdvöt hozó értéke ennek a generációnak is szól, amely nélküle elpusztulna.

Áldozata titokzatosan megújul minden szentmisében, amelyet bemutatnak.

Istennek egyetemes és erősödő visszautasítására Jézus ismét az engesztelés végtelen elhivatottságával megújuló, aggódó imájával válaszol: „Atyám, bocsásd meg nekik, mert nem tudják, mit beszélnek és mit cselekszenek.”

A bűn és gonoszság áradata ellen újból Isten igaz bárányának ártatlan vérért mutatják be az isteni igazságosságnak, aki elveszi a világ minden bűnét.

A háború és pusztulás fenyegetésére Jézus valóságos jelenlétének bizonyossága válaszol az Oltáriszentségben, aki maga az Élet. Mindörökre legyőzte a bűnt és a halált.

Ennek az új évnek a kezdetén tekintsetek Jézusra, Megváltótokra és égi Édesanyátokra, aki megvigasztal és vezet, hogy szabadításotok csodálatos tervét megértsétek.

Merítetek bátorágot! A béke Királynője vagyok. Általam érkezik majd a béke közetek. Figyeljétek hangomat és engedelmesen hagyjátok, hogy vezesselek.

A reátok váró nagy megpróbáltatások előestéjén, egy új félelmetes háború iszonyatos fenyegetése közepette tudnotok kell, hogy jelenlétem köztetek – amely ma oly sokféleképpen és sok csodával nyer megerősítést –, az a jel, mely megmondja nektek, hogy a nagy szenvedés végén az én Szeplőtelen Szívem fog győzni. A szeretet és béke nagy győzelme lesz ez az egész világon!

Szűz Mária üzenete Gobbi atyán keresztül, 1984. január 1.,

Szűz Mária istenanyaságának ünnepén

A világ jobbítását önmagunk megváltoztatásával kell kezdeni

Nagyböjt első vasárnapján a pápa arra emlékeztette a Szent Péter téren összegyűlt híveket, hogy az egész Egyházban a Nagyböjt a bűnbánat, az ima, a karitatív tevékenység és a megtérés ideje. A német hívekhez fordulva hangsúlyozta: a böjtölés lényege az, hogy szabaddá válunk a jóra. Arról szól, hogy felismerjük, mi a fontos és alapvető, majd eszerint éljünk. Ezt az új életet tapasztaljuk meg Jézus Krisztusban. Ő, aki megérti emberi gyengeségünket, mert hozzánk hasonlóan ő is kísértésbe került, megmutatja, hogy az ember Istentől él.

A Nagyböjt egy hosszú lelkigyakorlat, amely során magunkba tekintünk, hogy meghalljuk Isten Szavát, amely segít bennünket a gonosz kísértéseinek legyőzésében. De hogyan éljük meg ezt az időszakot? – tette fel a kérdést a Szentatya. A lelki „agónia” ideje ez, amit Jézussal élünk meg. Nem büszkeséggel és elbizakodottsággal, hanem a hit fegyverével, vagyis az imával, Isten Szavának hallgatásával és bűnbánattal. Ezáltal a Húsvétot igazságban tudjuk ünnepelni, és készek leszünk keresztségi fogadalmunk megújítására.

A vasárnapi Evangéliumra utalva a pápa rámutatott, hogy a kísértések nem véletlenül kerültek Jézus elé a sivatagban, hanem döntésének következményeként, mivel követni akarta az Atyától rábízott küldetést. Krisztus azért jött el a világba, hogy megszabadítson bennünket a bűntől és attól a csalfa büvölettől, hogy életünket Istentől függetlenül tervezzük meg. Nem

szépen hangzó felhívásokkal tette ezt, hanem személyesen élvonalban küzdve a Kísértő ellen egészen a keresztig. Ez mindenki számára példaértékű: a világot akkor tudjuk megjobbítani, ha önmagunkkal kezdjük. Isten kegyelmével megváltoztatjuk mindazt, ami nem helyén való életünkben.

Az első kísértés, amely elé Jézust állítja az ördög, az éhségből ered. Jézus így válaszol neki: „nemcsak kenyérrel él az ember”. A Sátán megmutatja Jézusnak a világ minden országát, amely az övé lesz, ha imádja őt. A hatalom megtévesztő erejét leplezi le és utasítja vissza itt Jézus. Végül a Kísértő azt javasolja Jézusnak, hogy tegyen egy látványos csodát: vesse le magát a templom tetejéről, angyalai ügyis megoldalmazzák. Jézus azonban így válaszol: „Ne kísértsd Uradat, Istenedet”.

Jézus szembe helyezi az emberi kritériumokkal az egyetlen hiteles ismérvet: az engedelmességet Isten akaratának. Ez is alapvető tanítás számunkra: ha gondolatainkban és szívünkben hordozzuk Isten Szavát, ha ez belép életünkbe, vissza tudjuk utasítani az ördög minden kísértését – figyelmeztetett XVI. Benedek.

(Vatikáni Rádió, 2010.02.22.)

Az Istennek szentelt élet az ingyenes szeretet jele

Február másodika Krisztus ünnepe, amikor a Messiás találkozik népével a jeruzsálemi Templomban. Mária és József, a mózesi törvénynek engedelmeskedve felajánlják Jézust az Úrnak. Ez a nap egyben a megszentelt élet világnapja. Az Istennek szentelt személyek ugyanis az evangéliumi tanácsok megélését választották a karizmák gazdag változatosságában. Ezen a napon megújítják szerzetesi fogadalmakat és a pápa köré gyűlve kinyilvánítják Isten népe karizmáinak szeretetközösségét és egységét.

A Szentatya által vezetett vesperás kedden délután fél 6-kor kezdődött a Szent Péter bazilikában Urunk bemutatása ünnepén, a megszentelt élet XIV. világnapján. A bevonuló pápát a kórus a „Tu es Petrus” himnusszal fogadta, majd Szentségimádás következett.

A szertartáson a Zsidókhoz írt levélből a következő részletet olvasták fel: „Főpapunk ugyanis nem olyan, aki ne tudna együtt érezni gyöngeségeinkkel, hanem aki hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett, de bünt nem követett el. Lépünk tehát bizalommal a kegyelem trónja elé,

hogy irgalmat nyerjünk és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk” (Zsid 4,15-16).

A bazilikát megtöltő szerzeteseknek és szerzetesnőknek mondott beszédeben a pápa hangsúlyozta, hogy hivatásuk a Teremtő ingyenes szeretetének túlaradását jelenti. Azt fejezi ki, hogy Isten és az emberek kölcsönösen keresik egymást.

Az Istennek szentelt személy egyfajta hidat képvisel Isten felé mindazok számára, akikkel találkozik. Minderre Jézus Krisztus közvetítésének erejében kerül sor. Krisztus az alap, aki osztozott emberi törekenységünkben, hogy mi részesülhessünk isteni természetében.

Mennyivel szegényebb volna a világ a szerzetesi hivatások nélkül – mondta homíliájában a pápa. Az Istennek szentelt élet – a hasznosságáról hozott felületes ítéleteken túl – éppen azért fontos, mert kifejezi az ingyenességet és a szeretetet egy olyan társadalomban, amelyet az a veszély fenyeget, hogy elvesz a tovatűnő értékek és a haszonelvűség örvényében.

A megszentelt élet azonban tanúságot tesz a túlaradó szeretetről, amely arra készítet, hogy elveszítsük saját életünket, válaszként az Úr túlaradó szeretetére. Ő ugyanis elsőként vesztette el életét miértünk.

Ezután tekintetét a keresztre, a tiszta és hűséges szeretet forrására emelve a pápa megállapította: nem elég egy egész élet arra, hogy viszonyozzuk Krisztusnak, amit értünk tett. A mindennapok megpróbáltatásaiban Jézusban találjuk meg erőnket. A megszentelt élet továbbra is kiváltságos iskolája annak, hogy alázatosan elismerjük saját nyomorúságunkat, ugyanakkor iskolája az Isten irgalmasságába vetett bizalmunknak is. Tudjuk, hogy Isten szeretete soha nem hagy minket cserben.

XVI. Benedek pápa a vesperáson mondott homíliájában leszögezte: „Az Istennek szentelt személyek nemcsak maguk számára tapasztalják meg Isten kegyelmét, irgalmasságát és megbocsátását, hanem testvéreik számára is. Arra kaptak meghívást, hogy szívükben és imáikban hordozzák az emberek aggodalmait és elvárásait, különösen azokéit, akik távol vannak Istentől.”

A Szentatya külön utalt a klauzúras szerzetesek közösségeire. Sajátos elkötelezettségükkel, hogy hűségesen az Úr keresztye tövében állnak, Krisztushoz kapcsolódva kinszenvedésében, magukra vállalják mások szenvedését és megpróbáltatásait. Örömmel ajánlanak fel mindent a világ üdvösségéért.

XVI. Benedek végül gondolatban az idős, beteg vagy nehézségekkel küzdő szerzetesekhez és szerzetesnőkhöz fordult. Senki se érezze magát feleslegesnek, mert az Úr mindnyájukat kegyelme trónusához kapcsolja. Mindnyájan értékes ajándékot jelentenek az Egyháznak és a világnak is, amely szomjúhozza Istent és Szavát.

A papi évre való tekintettel a pápa arra buzdította a megszentelt életet élőket, hogy maradéktalanul ajánlják fel magukat Krisztusnak, fokozzák megszentelődésüket.

A szertartás a pápa Eucharisztikus áldásával ért véget.

(Vatikáni Rádió 2010.02.03.)

Egyesek megtalálják Jézust, mások pedig nem

Vízkereszt ünnepén homíliájában a pápa a szentmise olvasmányairól elmélkedve megvilágította az ünnep jelentését, jelentőségét. Az első olvasmány Izajás próféta 60. fejezetéből arról szól, hogy Izrael, sok megaláztatás után, amelyben földi hatalmak részesítették, felszabadul, felragyog felette Isten fényessége, feléje özönlenek mindenünnen a népek, hozzák kincseiket. A próféta látomása az Újszövetségben beteljesedik: Máté evangéliuma leírja a napkeleti bölcsek látogatását Betlehemben az újszülött Megváltónál. A szöveg folytatását is ismerjük: a kegyetlen Heródes féltékenyen az új királyra leöleti az ártatlan kisdedeket.

A keletről jött királyok az elsők, akik hódolnak az Üdvözítő előtt, de utána végig a történelmen Hozzá zarándokolnak a népek, mert a látszólag gyenge és törékeny Gyermekek hatalmas: a legnagyobb és legmélyebb örömmel tölti el a szíveket. Mert Őbenne, Jézusban nyilatkozik meg az a döbbenetes valóság, hogy Isten ismer bennünket és közel van hozzánk, hogy az ő nagysága és hatalma nem a világ logikája szerint nyilatkozik meg, hanem a gyenge gyermekében, akinek ereje egyedül az a szeretet, amelyet ránk bíz.

A történelem során mindig vannak személyek, akiket megvilágít a csillag fénye, akik megtalálják a Hozzá vezető utat. Mindannyian megélik a maguk módján a napkeleti bölcsek tapasztalatát. A bölcsek (királyok) aranyat, tömjént és mirhát hoztak ajándékba, hogy – keleti szokás szerint – jelképesen elismerjék az újszülött Király tekintélyét. A bölcsek más úton tértek vissza hazájukba, új úton. A betlehemi fény tovább ragyog a világ felett. Szent Ágoston emlékeztet bennünket: „Mi is, elismerve Krisztust,

értünk meghalt királyunkat és papunkat, úgy tiszteljük őt, mintha hódolatként aranyat, tömjént és mirhát ajánlottunk volna fel neki; most már tanúskodnunk kell úgy, hogy más úton járunk, mint amelyen ide érkeztünk.”

Az Igazság felragyog a világ felett: Heródes erősebbnek tűnik, mint a Gyermekek, de csak ebben a Gyermekekben nyilatkozik meg Isten ereje, amely összegyűjti minden század minden emberét, hogy az ő uralma alatt járják be a szeretet útját, a világot átalakító szeretetét. De a Jézusban hívők, bár többen lettek, ma is kevésnek tűnnek. Sokan látták a csillagot, de kevesen értették meg üzenetét. Azt kérdezhetjük: mi az oka, hogy egyesek látják és megtalálják Jézust, mások pedig nem. Mi nyitja ki a szemeket és a szíveket? Miért maradnak egyesek közömbösek? Ezt válaszolhatjuk: a túlzott önbizalom, az a beképzeltetés, hogy teljesen ismerik a valóságot, az az előítélet, hogy már véglegesen lezárták ítéletüket, és így becsukódnak, érzéketlen lesz szívük Isten újdonságára. Biztosak világnézetükben és nem hagynak lehetőséget arra, hogy Isten találkozzék velük. Önmagukba helyezik bizalmukat, és nem tartják lehetségesnek, hogy a nagy Isten kicsivé lehet, hogy hozzánk közeledjék.

Végül is hiányzik az igazi alázatosság, hogy alávéssék magukat a nagyobbaknak, és hiányzik az igazi bátorságuk is, hogy higgyenek abban, ami igazán nagy, még ha a gyenge Gyermekekben nyilatkozik is meg. Hiányzik az evangéliumi képesség, hogy szívünkben gyermekek legyünk, hogy csodálkozva elinduljunk a csillag után Isten útján. De az Úrnak hatalma van, hogy látást adjon és üdvözítsen bennünket. Kérjük tőle, hogy adjon bölcs és ártatlan szívet, hogy lássuk irgalmassága csillagát, hogy elinduljunk az úton és elárasszon bennünket a nagy fény és az igazi öröm, amelyet Ő hozott el e világra.

(Vatikáni Rádió, 2010.01.06.)

Az igazságtalanságokra ne válaszoljunk bosszúval vagy gyűlölettel

2011. február 19-én, vasárnap délután XVI. Benedek pápa a Szent Péter téren összegyűlt hívekhez intézett beszédében Jézus szavait idézte: „szeresétek ellenségeiteket és imádkozzatok üldözőitekért” (Mt 5,44).

A vasárnapi olvasmányokhoz fűzve gondolatait a pápa feltette a kérdést: ki válhat tökéletessé? Akkor vagyunk tökéletesek, ha alázatosan élünk,

mint Isten gyermekei és valóra váltjuk akaratát. Aki szívébe befogadja az Urat, és teljes szívéből szereti őt, az képes mindig az újrakezdesre. Képes arra, hogy teljesítse az Úr akaratát, megvalósítsa a létnek egy új formáját, amelyet a szeretet hat át, és amelynek elrendelése az örökkévalóság. Ha tudatára ébredünk annak, hogy Isten templomai vagyunk, és a Szentlélek lakik bennünk életünket teljesen átalakítva, akkor ékesszóló és hatékony lesz tanúságtételünk.

A Szentatya emlékeztetett rá, hogy február 22-én ünnepeljük Péter apostol székfoglalását. Krisztus Péterre, az Apostolok közül az elsőre bízta azt a feladatot, hogy legyen Isten népének mestere és legfőbb pásztor. A pápa arra buzdította a püspököket, hogy tegyék magukévá azt az „új életstílust”, amelyet Jézus hozott el és amelyet az Apostolok is követtek. Azért fohászzkodott Máriához, hogy tanítson meg bennünket egymás szeretetére. Tegyen képessé arra, hogy testvérként fogadjuk be embertársainkat, ugyanannak a mennyei Atyának a gyermekeit.

A testvéreink iránti szeretet, amelyről Isten szól nekünk, képes megváltoztatni a világot, visszautasítva a hamis bálványokat...

Amikor szenvedünk a rossz, az igazságtalanságok miatt, a bosszú vagy a gyűlölet helyett imádkozzunk üldözőinkért. A rosszat győzzük le a jóval. Ajánljunk minden ellenségeskedést Isten oltalmába, hogy eljussunk a szabadságra és a lelki békére.

Vatikáni Rádió, 2011.02.21.

A Szentatya katekézise Canisius Szent Péterről

XVI. Benedek pápa február 9-én, szerdán a vatikáni VI. Pál teremben fogadta az általános kihallgatásra érkező zarándokokat, akiknek ez alkalommal az 1500-as évek egyháztörténelmének egyik főszereplőjéről, a Hollandiában született Canisius Szent Péter jezsuitáról tanított. 1521-ben született a holland Nijmegen városában, ahol édesapja volt a polgármester. A fiatal Péter egyetemi tanulmányait Kölnben végezte, ahol diákként rendszeresen látogatta a karthauzi rend Szent Barbara kolostorát, továbbá a „devotio moderna” korabeli lelkeségi irányzatot követő egyházi köröket – magyarázta a Szentatya.

Canisius Péter 1543-ban belépett a jezsuita rendbe, 1546-ban szentelték pappá. Ezt követően Loyolai Szent Ignác döntésének megfelelően Rómába

került, majd egy rövid messinai tartózkodás után Bolognában teológus doktori címet szerzett. A jezsuita rendalapító határozatára Németországba ment, hogy megkezdje missziós szolgálatát. Nem szabad ugyanis elfelejteni, hogy Canisius a reformáció éveiben élt, amikor a katolikus hit, elsősorban a német nyelvterületeken, eltűnő félben volt. A fiatal jezsuita feladata, vagyis az, hogy a reformáció országaiban új életre keltse a katolikus hitet, szinte lehetetlennek bizonyult – magyarázta a pápa. Csak egyetlen útja volt, amelyet az ima és a Jézus Krisztussal való mély barátság által lehetett megvalósítani.

Canisius Péter előjáróinak határozatára Németországba ment, ahol az ingolstadt-i egyetemen docensként, majd rektorként tevékenykedett, ápolta a nép erkölcsi és vallásos megújulásának folyamatát – mondta katekézisében XVI. Benedek. Később rövid időre Bécsbe került, ahol kórházakban és börtönökben lelkipásztori szolgálatot végzett és már ekkor készült Katekézisének kiadására. Nevéhez fűződik a prágai jezsuita kollégium megalapítása 1556-ban. 1569-ig Canisius volt a új felső-német jezsuita rendtartomány előjárója is. Ez megteremtette számára a lehetőséget, hogy a német nyelvterület országaiban a Jézus Társaságának egy erős hálózatát alakítsa ki elsősorban kollégiumok létrehozása által, amelyek a katolikus megújulás kiindulópontjaivá váltak.

Canisius ezekben az években részt vett a híres worms-i gyűlésen, felszólalt a trentói zsinat befejező ülésén fontos szerepet játszva az egyházpolitikában. Kijelentette többek között, hogy a német hívek nagy része nem bűnös azért, mert a protestantizmusra tért át. A katolikus Egyház ezen néhez időszakában Canisius csakis az Egyház hitének megújulására és valódi lelkeségének bemutatására törekedett. 1580-ban azonban visszavonult és a svájci Fribourg-ba ment, ahol a hithirdetésnek és írásos műveinek szentelte idejét. Itt halt meg 1597. december 21-én. 1864-ben IX. Piusz avatta boldoggá, 1897-ben XIII. Leó Németország második apostolának nevezte, majd 1925-ben XI. Piusz a szentek sorába iktatta és egyházdoktornak nyilvánította.

Canisius Szent Péter életének nagy részét kora legjelentősebb személyiségei mellett töltötte, nagy hatást gyakorolt a hívek vallásos életére írásai által is – magyarázta a Szentatya. Lelkeségének egyik jellegzetesége a Jézussal való mély és személyes barátsága volt, amelyről így írt: az Üdvözítő hármast öltöztetett neki, amely nem más, mint *a béke, a szeretet és a kitartás*. Canisius ezt a ruhát viselve folytatta a katolikus

megújulásért szolgálatát. A Jézussal való barátság, amely személyiségének középpontja, a *Szentírás, az Oltáriszentség és az egyházatyák* iránt érzett szeretetéből fakadt, amely szorosán összekapcsolódott küldetésével, vagyis az apostoli misszió folytatásával.

Canisius Szent Péter lelkisége egyértelműen Krisztus-központú volt, amely egy mély meggyőződésből táplálkozott: a tökéletességre vezető úton *nem nyugodhat meg az a lélek, aki nap, mint nap nem imádkozik, ez* ugyanis megteremti a lehetőséget Jézus tanítványának, hogy Mesterével bensőséges kapcsolatban legyen. A keresztény ember élete nem fejlődik, ha nem vesz részt a vasárnapi szentmisén, ha nem imádkozik napi rendszerességgel, ha nincs személyes kapcsolata Istennel. Az élet minden napján időt kell találni Isten Szavának meghallgatására és a vele való párbeszédre.

Vatikáni Rádió, 2011.02.09.

A Szentháromság szeretete a családban

A mai napon a leányfalui római katolikus egyházközség templomának búcsúünnepét tartjuk, mely templomot az ősök a Boldogságos Szűz Mária szülei, Szent Joakim és Szent Anna tiszteletére emelték. Az ő életük ismerete teszi egyértelművé számunkra azt a keresztény sejtést, hogy az Isten nagy műveit általában nagy próbatételek előzik meg. Gyermektelenségük miatt egymástól elbujdosó emberek keserősége után virradt fel üdvösségünk hajnalcsillaga. A hűségben állhatatos szülők végül is megáldott szerelméből született a Megváltó Édesanyja. Így lett Szent Anna és férje, Szent Joakim a gyermeket kérő és váró hitvesek közbenjárója. Milyen jó lenne, ha Mária szülei kieszközölnék ezt a kérő és váró vágyakozást a mai házasságok számára! Ehhez azonban mindenekelőtt szeretetteljes, harmonikus, boldog, szentségi házasságkötések sokaságára lenne szüksége a mai magyar társadalomnak.

Bizonyára mindannyian találkoztunk már áldott állapotban lévő asszonnyal, gyermeket váró kismamával, aki óvón, védelmezően simogatja a benne fogant életet és azzal beszélget, aki szavakkal ugyan nem tud még válaszolni, de minden összetartozásnál hangosabb jeleket dobol, a szíve alatt.

Minden gyermeket váró fiatalasszony a megvalósult egység embere. Írók, költők, művészek, vagy akár mi is, mondhatunk szépeket az élet elfogadásáról, de igazából ők azok, akik ténylegesen vállalják az életet.

Jöhetnek pszichológusok, sorakozhatnak papok, zengedezhetnek bölcs tudósok ódákat az anyaság boldogságáról, ám egyetlen édesanya-jelölt többet tud mindannyiuknál. Azért, mert ő együtt él gyermekével és csak mosolyog azokon, akik megmagyarázzák neki, hogy ezt az együttélést miként csinálja. Mintha egy művirág akarná megmondani az orgonának, hogy hogyan kell illatoznia. Minden kismama valódi élő-gyermek-szobrász, olyan művész, akinek alkotása nemcsak „majdnem”, hanem valóban megszólal majd... A gyermeket váró édesanya a maradandóság megnyilvánulása, a kikezdetetlen idő, az életre mondott igen győzelme. Nagyon jól tudta ezt Szent Joakim és Szent Anna is, ezért vágyakoztak annyira egy gyermek után.

Kedves Testvérek! Az előbb említett harmonikus, boldog, szentségi házasság létrejöttéhez elengedhetetlenül szükséges a fiatalok teljes elköteleződése, azaz az édesanya visszavonhatatlan igen-je, az édesapa visszavonhatatlan igen-je és természetesen: a család igen-je.

Ami az anya igenjét illeti, tudnunk kell, hogy Szent Anna példájához hasonlóan minden jó asszony bibliai gyökerekből él, mert attól válik erőssé, akit védelmeznie kell. Az úgynevezett „gyenge nőről” alkotott mendedmondát íróasztal mellett görnyedő férfiak találtál ki, akik – állítom – két hétig se tudnák vállalni azt a gondoskodást, amit egy édesanya, egy „gyenge nő” magától értetődően természetesnek tart.

Vegyünk egy egyszerű, bibliai példát: amikor a Boldogságos Szűz Mária Gábor főangyaltól megtudja, hogy édesanya lesz, először zavarba jön, aztán elkezd gondolkodni. És ez a gondolkodó leány azonnal megkapja a bátorítást: Isten gondoskodik majd arról, hogy kapott küldetéséhez ereje legyen... „Ne félj, Mária! Kegyelmet találtál Istennél.” (Lk 1,31) És ez a „Ne félj!”-biztatás a gyermeket várók boldogságának és biztonságának a gyökere. Ezért lesz erős, édesanyává érésének idején az elkényeztetettnek vélt leány, ezért válik felelősségteljes felnőtté a szeleburdi fruskának tűnő tini, ezért tanul meg főzni, mosni, takarítani, rendet tartani a fő rendetlenkedő és él teljes életet övéi körében, mihelyt méhében fogant és fiút vagy leányt szült. Mert a teljes értékű ember attól lesz naggyá, hogy vállalja önmagát!

„Az igazi szeretet nem igyekszik a különbségeket legyalulni, hisz valószínűleg ezeket találja vonzónak” – írja Károlyi Amy „A társ”-ról. Az Isten-álmódta ember, a férfinak és nőnek teremtett ember – József Attila szavaival élve – tisztában van azzal, hogy önmagában nem fűrésztheti meg arcát, csak a Másik Emberben találhat magára. Éppen ezért a harmonikus házassághoz, az új élet vállalásához, a boldog anyasághoz kevés az

édesanya igenje; rendkívül fontos a Társ válasza, az *édesapa igenje is!* Amint kiviláglik ez az újszövetségi Szentírásból is, hogy az Isten ezért gondoskodik arról, hogy a Szentlélek Mátkájának, a szó evilági értelmében is legyen „párja”, aki kézen fogja, védelmezi, mellette áll hűségesen a világ zűrzavaraiban.

Szent József – a férfi – ugyanúgy rászorul az isteni megerősítésre, mint jegyese, Mária. Először ő is értetlenül és tétlenül áll a titok ajtaja előtt, amíg meg nem hallja az égi küldött szavait: „József, Dávid fia, ne félj attól, hogy feleségül vedd Máriát, hiszen a Szentlélektől van áldott állapotban.” (Mt. 1,20)

Testvéreim! Óriási szükség van erre a „Ne félj!”-re. Minden férfinak, minden fiatalembernek szüksége van rá! Ne félj az új élettől! Ne félj attól, hogy szegényebbek lesztek és többet kell majd dolgoznod, hogy zajos lesz a család és nem lesz nyugtod. Ne félj attól, hogy szomszédaid, munkatársaid kinevetnek, hogy esetleg jövőre sem mehetsz külföldre és továbbra is kétkerekűn szaladgálhatsz a CBA-ba tejért, kenyérért, mert neked másféle gazdagság adatik, örök életre szóló, semmi mással nem helyettesíthető öröm.

Ne félj! – üzeni az Isten, mert majd én kárpótollak téged gyermeked molyával, kitért karjával, mesédre figyelő arcával, a testvérekkel való játék kacagásával, első szavának győzelmével, labda után igyekvő totyogásával. Esténként majd az öledbe ülök – mondja az Isten - és magadhoz ölelve simogathatod a fejem. Játzópajtásod leszek, és várom, ahogy jobbról-balról megcsókolsz elalvás előtt. Józsefem lehetsz, gyermekért felelős férfi, akinek érdemes haza mennie, mert az ablakból lesem közeledtét.

Az igazi családi boldogsághoz kettős igen szükséges, kettős felelősség, és ehhez a gyönyörű gondolathoz mindkét ember megkapja az isteni bátorítást: Ne félj! Ennek a bátorításnak az elfogadásával jön létre a *harmadik igen, a család igenje*. Az összetartozás, az elfogadás, egy életre szóló kitartás, hűség és szeretet igenje. A házasság szentségében stólával összekötött kezek egységének igenje. Elengedhetetlenül szükséges ez a kézfogás, ez az egység a házastársaknak is, és a gyermekeknek is.

A Főti Gyermekváros egykori igazgatója Barna Lajos nyilatkozott sok évvel ezelőtt a következőképpen: „Túl nagy az intézeti tapasztalatom ahhoz, hogy ne tudjam: a gyerekeknek a vér szerinti család a legjobb. Ennél egyelőre sehol sem tudtak alkalmasabbat kitalálni. Ezért vagyok válásellenes és ezért aggaszt a statisztika. Ezért fáj, ha azt látom, hogy a családi

élet kereteinek lazulása a gyermeket fenyegeti. És ezért szeretném, ha az én négy gyermekem és a Főton felnőtt fiatalok valamennyien szentségnek éreznék a családot.” (Nők Lapja, 1977. nov.26.)

Úgy vélem, nekünk idősebbeknek igen fontos feladatunk a fiatalok szemét felnyitni és a szentségi házasságról alkotott gondolkodásmódjukat pozitív értelemben formálni. Mindannyiunknak tudnunk kell, hogy a család östípusa a Szentháromság, aki megnyílt felénk, Krisztusban megtörtént a teljes önközlés és kiengesztelődés, a feltétlen szeretet alapszentsége pedig az Egyház, és ebbe ágyazódik bele a házasság. A házasságról mi nem a biológia, vagy a szerződéselmélet felől gondolkodunk, hanem a Szentháromság felől. Hogy a házasságban hogyan éljünk, ahhoz a fő minta nekünk nem a szociológia, a biológia, a jog, hanem a Szentháromság szeretete, ami Krisztusban jelent meg számunkra.

Így nézve minden házasság hivatás, és hivatásként is kell megélnünk. Ha pedig hivatás, akkor néznünk kell a meghívottság eredetét, célját és dinamikáját. A hivatás soha nem jelent predestinációt, eleve elrendelést, hanem szünergiát, együttműködést az ember szabadságával: akit szabadon választunk, azt áldja meg az Isten, azt fogadja el. A házasság célja egyértelműen az üdvösség: vagyis azzal kössek házasságot, akivel „jobban, könnyebben” üdvözülhetek, mint nélküle. Azzal kössek házasságot, akinek a légkörében a gyermekeink üdvözülnek. A házasság teológiájában is a fő perspektíva: az üdvösség.

Így az esetleges mélypontokon is aszerint tervezünk-döntünk, hogy mi válik az én, a házastársam, a gyermekeink üdvösségére. Mit nem fogunk megbánni az üdvözülés kapujában? A hűséget biztosan nem!

A házasság misztériumának helyes megközelítéséhez fontos a gondolatvilágunk ápolása. Ha jól belegondolunk, tulajdonképpen egész életvezetésünk következmény: a gondolkodásmódunk következménye. „Ki mint gondolkodik, úgy is él. Ki mint gondolkodik a másikról, úgy is él vele” – mondja Demmer. Aki jól, boldogan akar élni a házasságában, családjában, az gondolkodjon jól a családról és a másikról. Ezért aki harmonikusan, szépen akar élni, az viseljen aktív módon gondot a gondolkodásmódjára!

Említettem már az igenek fontosságát és annyit tennék még hozzá, hogy ezeket az igeneket ki kell imádkozni, és az „igen” kiimádkozottságát pedig őriznünk kell! Életünk nagy döntéseit ki kell imádkoznunk, mert szükséges hozzá a Mennyei Atya igenje is. Maga Krisztus is ezt tette: minden nagy döntése előtt (apostolok kiválasztása előtt, pogány vidékre lépése

előtt) hosszan imádkozott, még nagycsüörtök este is. Végso soron mindannyian ugyanazt tesszük Krisztussal: kutatjuk a Mennyei Atya akarát, és amire az Atya küld bennünket, azt rendkívüli erővel tudjuk megvalósítani. Ha kiimádkoztuk, hogy itt a helyünk, ő a házastársunk, akkor hihetetlen pszichés energiát, Szentlélektől eredő dinamikát nyerünk az életünkben. Persze az Atyának egyetlen akarata van, „hogy minden ember üdvözljön (1Tim 2,4)”. Amit Ővele döntünk el, abban és azt Ő segít megvalósítani. Házasságunk be van ágyazva a szövetség teológiájába, így Isten is hűségesen segít végigvinnünk a házasságunkat, hiszen Jahve hűséges. Az Isten rövid mondatai, kedves teológiai igazságok, bibliai történetek: egy életen át a szívünkben, az agyunkban ragyognak és ezeket az igazságokat tudatosan forgatni kell a fejünkben, a lelkünkben.

És még valami: az egyszer meghozott „igen” örömét, szép oldalát tudatosan kell ápolnunk. Házasságkötés, gyermekszületés öröme: csodálatos öröm – ami aztán megszokottá, rutinossá, természetessé válik. Ha pedig az „igenek” öröme megszokottá válik, akkor a húsunkba kezd vajúni mindaz a „nem”, ami ezzel az „igennel” jár. Ha a döntés örömét szívünkben nem őrizzük meg, akkor a döntés árnyoldala, vesztesége kezd súrolni, sőt, túlsúlyba kerülni bennünk. Tudni kell megőrizni azt az örömet, amit akkor éreztem, amikor a több milliárd nő közül megnyertem őt, az igazit: s ez nem természetes dolog, hanem óriási, kivételes ajándék, hatalmas öröm – és ma is az! Tudomásul kell vennünk, hogy a nem választott alternatívák egy életen át árnyékként kísérek minket, és ezekkel folyamatosan békét kell kötnünk – a saját döntésünket pedig annál elszántabban követnünk. Simone Weil írja bölcsen: „Meg kellene tanulnunk vágyakozni arra, ami a mienk.” Nem arra irigykedni, ami nincs, hanem arra vágyani, ami van!

A férfi és a nő az Úr oltára előtt, egymásnak kimondott igenje Anyaszentegyházunk tanításában *szentségi igen*. Templomunk védőszentjeinek búcsúünnepén kérjük Szent Joakim és Szent Anna közbenjárását ahhoz, hogy fiataljaink az elhangzott gondolatok jegyében, felismerjék a szentségi házasság pótolhatatlan jelentőségét, hogy ne féljenek függetlenségüket feladni és teljes elkötelezettséggel kimondani egymásnak az igent, az édesanya, az édesapa és a család igenjét az élet továbbadására, és nem utolsó sorban, hogy merjék önmagukat, egymást, egész életüket, véges szeretetüket és törekeny jóságukat teljesen rábízni emberszerető Istenünk végtelen szeretetére és gondviselő jóságára. Ámen.

Szilágyi János, igazgató, Leányfalu, 2011.07.24.

A keresztény imáról

A keresztény imát mindig a keresztény hit struktúrája határozza meg, amelyben maga az isteni igazság és a teremtés igazsága tükröződik vissza. Ezért, helyesen kifejezve, olyan formát ölt, mintha ember és Isten között személyes, bensőséges és mély párbeszéd lenne. Ezzel kifejezi a megváltott személyek közösségét a Szentháromság személyeinek belső életével. Ebben a közösségben, mely a keresztségen és az Oltáriszentségen, az Egyház életének forrásán és csúcspontján alapszik, olyan magatartásbeli átalakulás foglaltatik benne, amely kiáramlás az én-ből, az isteni Te felé. Ennélfogva a keresztény ima mindig egyidejűleg hitelesen személyes és közösségi természetű. Elkerüli a személytelen, illetve az évre összpontosított technikákat, amelyek olyan automatizmusokat tudnak létrehozni, melyek következtében az imádkozó a bensőséges spiritualizmus foglya marad, és képtelen a transzcendens Isten felé irányuló szabad nyitottságra. Az Egyházban az új elmélkedési módszerek legitím keresésénél mindig szem előtt kell tartani, hogy a hiteles keresztény imádság lényegi tulajdonsága két szabadság találkozása: az Isten határtalan szabadságának találkozása az ember behatárolt szabadságával...

Jézus imájának letéteményese az Egyház („ti így imádkozzatok” Mt 6,9) és ennek következtében a keresztény imádság akkor is, ha magányban születik, valójában mindig „a szentek közösségének” körében történik, amelyben és amellyel együtt imádkozunk mind nyilvános, illetve liturgikus formában, mind személyes magányban. Ezért az imának mindig az imádkozó Egyház hiteles szellemében kell beteljesednie, vagyis az Egyház vezetésével, hogy adott esetben, a tapasztalaton nyugvó szellemi irányban valósulhasson meg. A keresztény ember, akkor is, ha egyedül, magányban imádkozik, tudatában van annak, hogy mindig Krisztus társaságában, a Szentléleken imádkozik, az összes szentekkel együtt, az Egyház javára...

Természetesen a keresztény hívőnek szüksége van arra, hogy meghatározott időken visszavonuljon elmélyedésre és Isten közelében saját útjának a megtalálására. Azonban adva van teremtményi jellege, azé a teremtményé, aki tudja, hogy csak a kegyelemben van biztonságban, és akinek Isten felé való közeledési módja nem alapszik a szó szoros értelmében vett valamilyen technikán. Ez ellentmondana az Evangélium által megkívánt gyermeki léleknek. A hiteles keresztény misztikában semmi sincs, amit

technika segítségével lehet átélni: az mindig Isten ajándéka, s ha valaki részesül belőle, méltatlannak érzi magát.

Az Egyház által tanított keresztény ima változatosságában és gazdagságában minden hívőnek keresnie kell, és minden hívő meg is találhatja a saját útját, a saját imádkozási módját; mindezek a személyes utak azonban végül egy mederbe terelődnek, amely az Atyához vezet, és amelyről Jézus Krisztus mondta nekünk, hogy van. A saját út keresését ezért nem tetszésünk szerint folytathatjuk, hanem a Szentlélek vezetése által, aki Krisztuson keresztül az Atyához visz el bennünket.

Engesztelés a rákos megbetegedések megállításáért

December 3-án a Makkosmária kegytemplomban (Budakeszi) engesztelő összejövetel volt a járványszerűen terjedő rákos megbetegedések megállításáért. Néhány éve indult el ez irányban a szervezés, alkalmankénti közös imádkozás. Azért indult ez az engesztelés, mert az utóbbi időben egyre nagyobb számban jelentkeznek a rákos megbetegedések a nép körében, melyek már-már járványszerűnek látszanak, annak ellenére, hogy a járvány szó használata szakmailag nem indokolható. Tudjuk azt is, hogy a rákos megbetegedések többféle (genetikai, vírusos és egyéb) eredetűek. Mégis a betegségek sokasága, annak súlyossága, méretei elindították egy-két emberben a gondolatot, hogy engesztelő imádságban kellene kérni az égiet, hogy ettől a járványszerűen feltűnő, sokakat igen súlyosan érintő rákos megbetegedésektől szabadítsanak meg minket, hiszen ki az, akinek igazán hathatós segítsége lehet a legkülönfélébb betegségek terén, ha nem Jézusnak és az ő Szent Anyjának, a Boldogságos Szűzanyának.

Ezért jöttünk most is össze, hogy a rákos megbetegedések csökkentéséért, és ha lehet megszüntetéséért imádkozzunk, engeszteljünk, kérjük Jézus és a Szent Szűz közbenjárását, segítségét, hogy ez a típusú betegség járványszerű megjelenése minél előbb visszaszoruljon, ha lehet megszűnjön. Isten kegyelme hathatósan segíthet minket, ha hittel kérjük.

Az engesztelő imaösszejövetelen rózsafüzér imádkozása, önmagunk felajánlása és szentmise keretében kértük az égiek segítségét. Itt most közreadjuk az erre az alkalomra „átírt” felajánló imát valamint a rózsafüzér rovatban az elmélkedés anyagot.

Jánossy Gábor

Felajánljuk magunkat

Rászolgáltunk, Uram, hogy nemzetünk dicsősége elenyésszen, s gyermekeink idegenek és gonosz szellemiségek járma alatt görnyedjenek, hogy hazánk a keresztútját járja, mivel elhajoltunk tőled, Istenünktől és Urunktól.

Istennek dicsőséges Anyja, Magyarok Nagyasszonya, szentséges Szűz Mária, Szent István király neked ajánlotta és végrendeletében rád hagyta hazánkat. Hozzád kiáltottak őseink és minden inségükből kiszabadultak, mindörökké áldott Nagyasszonyunk! Ez a remény éltet most is minket. Előttünk fénylenek engesztelő szent elődeink: Szent Margit, Boldog Özséb és a többi szentek. Azért emeljük föl tehát hozzád szívünket, imádkozásra kulcsolt kezünkkel együtt. Te uralkodjál felettünk és szent Fiad, Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk!

Boldogságos Szűzanya! Mi, akik itt jelen vagyunk, most szívből felajánljuk magunkat, napi keresztjeinket a járványszerűen pusztító rákos megbetegedések megállításáért, hazánk lelki megújulásáért, és azon keresztül Európáért és az egész Világért.

Megígérjük, hogy bensőleg megváltozunk, és felhagyunk minden rendetlen ragaszkodással, ami magunkhoz, vagy a világgal való könnyű megalkuváshoz köt, hogy Hozzád hasonlóan mindig készek legyünk mindenben megtenni az Atya akaratát.

Megígérjük, hogy kívánságod szerint fogunk élni, főleg abban, ami a megújult imaéletet, önmegtagadást, a szentmiseáldozatban való buzgó részvételt, az apostolkodást, a napi (rózsafüzér) imát, a Biblia napi olvasását és az afölötti elmélkedést, az Evangélium szerinti szigorú életmódot jelenti, s jó példát adunk mindenkinek Isten törvényeinek megtartására, és a keresztény erényeknek, főképpen pedig a tisztaságnak gyakorlására.

Hogy ezen tudatosan vállalt engesztelő felajánlásunknak eleget tudjunk tenni, ezért kérünk téged, kegyelemmel teljes Nagyasszonyunkat, hogy bőségesen áraszd reánk Istentől nyert kegyelmeidet. Szűzanyánk, Fogolykiváltó Boldogasszony, esedezve kérünk, terítsd ránk anyai palástodat, hogy megmeneküljünk minden veszedelemtől.

Kérünk, Mennyei Atyánk, óvd meg az ellenségnek cseleitől hazánkat. Kérjük, helyezz Krisztus Szent Sebeinek oltalmába minket, családtagjainkat, szeretteiket és egész hazánkat! Add meg, hogy Jézus Krisztus Szent Vére tisztára moshassa mindannyiunk lelkét.

Mindenek felett szerető Mennyei Atyánk! Jézus szent nevében kérünk Téged, hogy boríts be minket a Szentlélek tisztító tüzevel és a Te szent szereteted gyógyító, szabadító, oltalmazó erejével. A Te angyalaid legyenek öreink és vezetőink ebben a nagy küzdelemben.

Add kegyelmedet, hogy felajánlásunkat rendszeresen megújítva ne fáradjunk bele engesztelő feladataink teljesítésébe. Ámen.

Jánossy G.

Alex Giorgetti a világ legjobb vizilabdázója Medjugorjében

A 24 éves Alex Giorgetti jól ismert olasz vizilabdázó az olaszországi Savone-ból érkezett Medjugorjéba. A Pro Recca csatára, aki az olasz válogatottal ebben az évben megnyerte a Világbajnokságot, és elnyerte a legjobb játékosnak kijáró címet. A fiatal Alex először köszöntötte a Mir Medjugorje Információs Központ igazgatóját, fra Miljenko Štekot és egy vizilabdát ajándékozott neki azon sportolók aláírásával, akik megnyerték az idei világbajnokságot, majd megosztotta tapasztalatát, élményeit a medjugorjei Mir Rádió újságíróival.

Azt mondta, hogy egy évvel ezelőtt tért meg, megismerte Jézust és Máriát és nagyon boldog, mert teljesen megváltozott az élete. Korábban ima és szentségek nélkül élt. Majd így folytatta: „Tekintettel arra, hogy Olaszország az elmúlt 20 évben nem nyert világbajnokságot vizilabdában, azt mondtam magamban, hogyha jó eredményt érünk el, el fogok jönni Medjugorjéba és hálát adok Jézusnak. Nemcsak azért jöttem el, mert megnyertük a bajnokságot, hanem azért is mert a legjobb játékosnak kijáró címet kaptam meg, és eljöttem, hogy megköszönjem Jézusnak és a Szűzanyának a kapott kegyelmeket. Meztírláb mentem fel a Jelenések hegyére és a Križevacra és ez csodálatos tapasztalat volt számomra.

Boldog és megelégedett vagyok, és alig várom, hogy hazatérve Olaszországba tanúságot tegyek e hely szépségéről. Ikertestvéremmel jöttem, akivel eddig sohasem beszélgettem és, akinek sohasem mondtam azt, hogy szeretem. Ő nem járt templomba, sohasem imádkozott, de most életében először elment gyónni és részt vett a szentmisén. Úgy látom, hogy mindez a megtérésem gyümölcse, és nagyon boldog vagyok, mert látom, hogy ő is boldog. Eddig ez csak ritka esetben volt így. Ő nem volt boldog,

mint én, mert fizikai fogyatékossgal született és mindez kihatással volt életére. Szüleink azonnal szétválasztottak bennünket. Édesanyám többet foglalkozott velem, én kaptam a legjobb édességeket, játékokat és ruhákat. Láttam, hogy szeretem a sportot, hogy kaptam talentumot, képességet a vízilabdázáshoz, így mindig elkísért az edzésekre.

Tökéletes életem volt, fiatal voltam, szép és sikeres, míg a testvérem szomorú és magányos. Túlságosan egoista voltam, ezért ezt nem vettem észre. Nem is volt igényem arra, hogy beszélgessek a családommal, mert mindenem megvolt: pénz, lányok, karrier. No, nem tartott ez sokáig. Megszakítottam hosszan tartó kapcsolatomat a barátnőmmel, akit őszintén szerettem. Őt csak a pénz és a dicsőség érdekelte. Visszautasítottam vízilabda válogatottba való meghívást, és nagyon kétségbeestem. Ott álltam pénz, család, barátok, barátnő és karrier nélkül. A depresszió szakadéknak szélére sodródtam.

Nem sokkal ezután megismertem egy ikerpárt, akik a megtérésükről meséltek nekem és ez mélyen megérintett. Elhatároztam, hogy megosztom velük a problémámat, magányosságomat és békétlenségemet. Arra vágytam, hogy Jézus meggyógyítson, megváltoztassa életem és megadja nekem a hön óhajtott békét. Ettől kezdve kezdődött el a változás az életében. „Meggyóntam, elkezdtem szentmisére járni, Szentírást olvasni és segíteni a szegényeknek. Teljesen megváltozott az életem. Szüleimmel és az emberekkel való kapcsolatom értékessé vált, a karrierem felfelé kezdett ívelni, én pedig új emberré váltam, mert Isten egyszerűen mindent jóra fordít.

Családomat, barátaimat meglepte az a döntésem, hogy mindenkivel megosztottam örömeimet, hisz az újságokból szereztek tudomást a megtérésemről. A legszebb dolog a világon az, hogy igaz módon élhetsz, és az lehetsz, aki vagy. Ez csak az új életem kezdete és nagyon vágyom arra, hogy minden nap jobban és jobban megismerjem Jézust. Remélem tanúságtételeim példa lesz a fiatalok számára életük megváltoztatásához és ahhoz, hogy megértsék Jézus nélkül minden értelmetlen” – mondta a beszélgetés végén Alex.

(forrás: www.medjugorje.hr/hu 2011.08.28)

Szelek szárnyán

Az idei évben is kölcsön kaptunk néhány napra egy vitorlás hajót a Balatonon. Strandolásra való időnk volt, így túl sokat nem tudtunk vitorlázni, mégis szép családi együttlét lett belőle.

A kis szelek miatt kis távolságokat haladtunk csak. Szombaton Szigligeten kötöttünk ki, ahol a várat is meglátogattuk estébe nyúlóan. A vár tövében van egy templom, ahol vasárnap 10 órakor tartottak szentmisét. Ez a kikötőtől kb. egy óra járásra van, tehát ha oda mentünk volna, akkor csak 12 után tudtunk volna elindulni a kis szelekkel, pedig a hajó átadása miatt vasárnap estére Boglára kellett érnünk. Azt megtudtuk, hogy Boglárán este 6-kor van szentmise, ezért úgy határoztunk, hogy reggel 9-kor mindenképpen elindulunk, és az ígért gyenge északi széllel emberi számítás szerint délutánra Boglára kell érkezünk. Így is cselekedtünk.

Az ígért szél azonban a nap folyamán csak néha-néha egy-egy fél órára látogatott meg minket, egyébként szellőnek is alig nevezhető valami fűdögált É-ÉNy-i irányból. Délután 3-4 óra körül Boglártól még kb. 4-5 km-re már erősen aggódtunk, hogy nem érjük el az esti szentmisét. Először csak két gyermekem kezdett egy rövid fohászbba az égiek felé, de kb. fél óra múlva a család nagy része együtt imádkozott azért, hogy kapjunk segítséget a szentmise eléréséhez.

És ezt követően, kb. 10 perc múlva szélirányváltás következett, a DNY felől érkező szél felerősödött, és a hajó elindult. Felgyorsult kb. 5-6 km/óra sebességre, melynek köszönhetően 5 óra tájban kényelmesen kikötöttünk Boglárán. Természetesen hálát adtunk az Istennek, hogy az egész napra ígért É-i szél helyett az ima után egy D-i széllel a segítségünkre volt, és így még jutott is elég időnk a szentmisére összekészülni és idejében odaérni. Dicsőség Istennek!

Jánossy Gábor

Mária- kegyhelyek

Budakeszi Makkos Mária

Budakeszi község és Budapest határán, a budakeszi erdőben, gyönyörű természeti környezetben áll Makkos Mária temploma, a főváros lakóinak ma is igen kedvelt és népszerű zarándokhelye. A kegyhely története a XVIII. század elejére nyúlik vissza. A hagyomány szerint Traub János Budakeszi lelkész 1731-ben súlyos betegségéből felépülve fogadalmi ajándékként szép képpel kívánt kedveskedni az őt megsegítő Szent Szűznek. Falconer József budai festőtől vásárolt egy olajfestményt, a gyermekét szoptató Szűzanyát ábrázoló képet, a budapesti krisztinavárosi templom kegyképének másolatát. Ez az olaszországi Re-ben lévő csodatevő kép alapján készült, amelyet az egész világon „Madonna del Sangue”- *Vérét hullató Szűzanya* - néven ismernek. 1494-ben ugyanis egy istentelen ember kövel homlokra dobta a Szent Szűz képét, és ezt követően az több héten át vérzett. (A re-i kegykép másolatai a rajtuk lévő jellegzetes fölirat alapján azonosíthatók: „In Gremio Matris Sedet Sapientia Patris”, azaz „az Anya ölében ül az Atya Bölcsessége”.)

Traub János a képet az erdőben egy tölgyfára függesztette (innen a neve: Makkos Mária, latinul „ad quercum Marianum”) arra a helyre, ahol korábban, betegsége előtt többször volt látomása, ahol a szenvedő Krisztust látta. A képet egyre többen keresték fel imádságos lélekkel és kérték a Szűzanya segítségét. A kép védelmére először egy deszkakápolnát építettek.

Gróf Zichy Miklós, a vidék akkori földbirtokosa ebben az időben telepítette ide a rab-, illetve fogolykiváltó trinitárius szerzeteseket, templomot és rendházat építtetett nekik. A kegykép a templom elkészülte után annak főoltárára került, és Zichy gróf a trinitáriusokra bízta a kegyhely gondozását. Évről-évre egyre többen zarándokoltak a kegyhelyre, szaporodott az imameghallgatások és a csodás gyógyulások száma. 1778-ban VI. Piusz pápa évenként egyszeri teljes búcsút engedélyezett azoknak, akik a templomot a szokásos feltételek mellett meglátogatják.

1785-ben II. József a trinitárius rendet is fölsozlatta, ekkor a kegyképet a budakeszi plébániatemplomba vitték, a lakatlanná vált kolostor és a templom pedig pusztulásnak indult. A csaknem tönkrement templomot 1938-ban a szervita atyák kezdték újjáépíteni. A felújítást a második világháború utáni nehéz években Mindszenty József bíboros hercegprímás folytatta. Sokan zárandokoltak ide abban az időben, hogy a Fogolykiváltó Boldogasszony templomában imádkozzanak a háború alatt fogságba esett és az azután elhurcolt sok-sok magyar fogolyért. A helyreállítás 1950-ben fejeződött be, és a kegykép abban az évben, a templom felszentelése után visszakerült eredeti helyére. A budakeszi plébániatemplomban a másolatát őrzik.

Makkos Máriának napjainkban új küldetése van. 1986-ban a kegyhely papjai új zárandokprogramot hirdettek: *a Fogolykiváltó Boldogasszony közbenjárását kéri a szenvedélyek fogságából menekülni kívánó emberekért.* Korunk erkölcsi válsága (az alkoholizmus, a bűnözés, a kábítószerfogyasztás, a gyermek- és ifjúkori zuhlés, a mértéktelen testiség, az abortusz, az öngyilkosság terjedése) különösen időszerűvé teszi, hogy a Fogolykiváltó Boldogasszonyhoz járuljanak mindazok, akik valamilyen káros szenvedély fogságában élnek és attól szabadulni szeretnének vagy akik másokért könyörögnek, hogy megmeneküljenek ebből a rabságból.

A kegyhelyet jelenleg a domonkos atyák gondozzák, és ők látják el a lelkipásztori teendőket.

A templomnak több búcsúnappja van: a templomszentelés emléknapja (május első vasárnapja), Sarlós Boldogasszony ünnepe (július 2.) és Fogolykiváltó Boldogasszony ünnepe (szeptember 24.).

A kegytemplom elsősorban a fővárosi híveket, Mária-tisztelőket hívja imádkozni, engesztelni, hiszen a kegyhely a budapestiek számára igen könnyen megközelíthető. Jöjjünk ide minél többen, minél gyakrabban, imádkozzunk a Szűzanyához szeretteinkért és magunkért, minden szegény bűnösért, hogy szabadítson meg mindannyiunkat a bűn rabságából, a bűnös hajlamoknak, a mai kor testi-lelki ártalmainak fogságából!

K. D.

Mária Korszaka

Amagyarországi Máriás Papi Mozgalom életéből

Quartilio Gabrielli atya körlevele

(Quartilio Gabrielli atya Stefano Gobbi atya utóda a Máriás Papi Mozgalom élén)

Üdvözlégly Mária!

Milánó, 2012. január 1. Mária, Istenanya

Máriás Papi Mozgalom Országos és Területi Felelőseinek

Szeretteim, szeretett Stefano Gobbi atya halálának fájdalmas és váratlan eseménye után, mint a ti kis testvéretek és mint a Máriás Papi Mozgalom ideiglenes ügyintézője (coordinatore), közel akarok lenni mindannyitokhoz az imámmal. Ki akarom fejezni a hálámat, mivel mindannyian bizalommal előbbre viszitek a kegyelmet és az értékes örökséget, amelyet Stefano atya – Szűzanya akaratából és az ő Szeplőtelen Szívének a diadaláért – majdnem negyven év után ránk hagyott.

Az eseményekkel szemben, amelyeket átélünk, és amelyek napról napra fájdalmasabbak és fenyegetőbbek, a mi biztos menedékünké **Mária Szeplőtelen Szíve válik.**

A 2010. október 25-én Fatimában tartott szentbeszédében, amelyet az Európában különböző népek közt megtett utazása lezárásaként bemutatott szentmise alatt (történt), Stefano atya mondta:

„Itt Fatimában Te erre a munkára hívtál meg engem, és rám bíztad a feladatot, hogy mindenhová elmenjek, minden papot meghívjak arra, hogy Szeplőtelen Szívednek szentelje magát. Én ezt a küldetésedet teljesíttem ezekben az években. Hogy ezt végrehajtsam, 1500-szor utaztam repülővel, sok más utazást autóval és vonattal tettem meg. Többször mentem el az öt kontinensre, hogy az én paptestvéreim felajánlják magukat a Te Szeplőtelen Szívednek. De ebben az évben egy rendkívüli esemény történt: május 12-én itt, Cova Iriában, a Szentatya, XVI. Benedek pápa, Te előtted, a Te Szeplőtelen Szívednek ajánlotta fel a világ összes papját. Nos, ezzel a felajánlással szinte úgy tűnik, mintha az én feladatom véget is érne,

és az én utam befejeződné. Lehet, hogy igen... mármint az a része, hogy a papokkal elvégeztessék a felajánlást”.

Igen, Stefano atya útja június 29-én, Szent Péter és Pál ünnepén befejeződött, de a mi utunkat, a felajánlás megélését, folytatnunk kell:

„Kijelöltem számotokra egy fényes utat, amelyen járnotok kell, hogy Szeplőtelen Szívemnek tett felajánlástok szerint éljete. Immár minden fel lett fedve előttetek’ (A papokhoz, Szűzanyánk szeretett fiaihoz, 1997. december 31.)

Szűzanya nekünk egy fényes útról beszél, amelyet Stefano atyán keresztül jelölt ki, aki e negyven év alatt köztünk élt. **Most mindannyiunknak közösen, késlekedés nélkül kell követnünk ezt az utat, élnünk kell a Szeplőtelen Szívemnek tett felajánlást,** hogy Mária anyai szeretetének a fényes sugarai legyenek ebben a hittagadás sötétségétől mind inkább körülvevett világban.

Stefano atya halálát a szív leállása okozta. Megtudtuk az orvosi jelentésekből, hogy ő szívbetegségben (patologie cardiache) szenvedett évek óta és csak Mária rendkívüli védelme tarthatta fenn ilyen hosszú ideig.

Ebben az évben, miután június 9-én Lorettóban, Marche tartományban befejezte az olaszországi területi cönákulumokat, Stefano atya visszatért Milánóba, hogy előkészítse a Collevalenza-i lelki gyakorlatokat. Június 15-én észlelte az első légzési nehézségeket, és nagyon fáradtnak érezte magát. Június 19-ére, vasárnapra, egy találkozót rögzített Otávio Piva de Albuquerque úrral, Brazília és Latin-Amerika felelősével, Franco Ponzoni úrral és az alulírottal. Azonnal észrevettük, hogy Stefano atya egészségi állapota valóban aggodalomra ad okot. Hívtunk két orvost, akik már ápolták őt: dr. Mario Botta kardiológust, és dr. Francesco Chiesat, akik tanácsolták, hogy Stefano atyát azonnal vigyünk be a milánói Niguarda Korház Elsősegélyére.

Felvették a Kardiológia-i osztályra (Cardiologia intensiva coronarica), de csak kedden engedtek be bennünket látogatóba, mivel a helyzete valóban nagyon súlyos volt. Másnap lehetséges volt beszélni vele, mivel az állapota úgy tűnt, hogy javult. Rám bízta, hogy gondoskodjak a Collevalenza-i Lelki gyakorlatokról és Otávióval bizalmasan közölte: „Szűzanya úgy visz el engem, mint ahogyan Jácintát, aki egyedül halt meg a kórházban”.

Péntek este, június 24-én koronaér betegsége (situazione coronarica) tovább romlott és az orvosok egy „pacemaker”-t ültettek be neki. Utána magas láz lépett fel, és Stefano atya többé már nem tért magához.

Stefano atya március 22-én született, mint Lúcia nővér és egyedül halt meg a kórházban, mint Jácinta. Mit akar ez mondani?

Hiszem, hogy ez egy jel, hogy Mozgalmunk a Fatimai üzenet megvalósulása, különösen a Szűzanya felhívásában, hogy ajánljuk fel magunkat az ő Szívének, amit Stefano atya az egész világon terjesztett: „a te Plébániád az egész világ” valóban neki jelentette ki II. János Pál (lásd: Ai Sacerdoti... cit. p. 8).

2011-ben Stefano atyának sikerült Területi Cönákulumokat tartani Olaszországban: március 22-én **Firenzében** (Toscana), március 24-én: **Collevalenzában**, (Umbria), március 28-án: **San Gabrielleben** (Abruzzo), március 30-án **Rómában**, (Láció), március 31-én **Pompeiban** (Campania), április 5-én **S. Giovanni Rotondóban** (Puglia), április 12-én **Pádovában** (Veneto), április 14-én **S. Vitoban** (Friuli-Venezia Giulia), május 4-én **La Speziában** (Liguria), május 6-án **Bolognában** (Emilia Romagna), május 13-án **Caravaggióban** (Lombardia), május 24-én **Pianezza-ban** (Piemonte), május 28-án Caprianában (Trentino, Alto Adige), június 9-én **Lorettóban** (Marche).

A 2011-es Collevalenzai Lelki gyakorlatokon Stefano Gobbi atya távolléte ellenére **20 Érsek és Püspök, 270 Pap vett részt 40 országból és Őeminenciája Ivan Dias Bíboros**, aki a temetési Misét is koncelebrálhatta minden résztvevővel Stefano atya koporsójának a jelenlétében. Koporsóját külön átszállították, hogy mindenkinek legyen lehetősége utolsó búcsút venni tőle.

Stefano atya ezt a programot készítette 2011 őszére: Előre vinni a Cönákulumokat Kanadában, USA-ban, Mexikóban. Halála után P. Francis Geremia és Otávio Úr valósította meg ezt a programot és a részvétel Stefano atya jelenlétének a hiánya ellenére meglepő volt.

1. Lelki gyakorlat

Collevalenzában 2012. június 24 – 2012. június 30-ig az Irgalmas Szeretet Kegyhelyén tartunk lelki gyakorlatot Európa, Amerika, Afrika, Ázsia és Óceánia MPM-es Püspökei és Papjai számára. Úgy, mint az elmúlt években:

Közlöm veletek továbbá:

- a) mindegyiktek számára lesz hely magában a Házban. De csak **kevés hívót** engedünk (erre a lelki gyakorlatra, tudni illik) akiknek az Mozgalmunkban felelősségük van,

- b) Felszólítom a papokat, hogy **hozzanak szabad mise-intenciókat**, hogy testvéri segítséget ajánlhassunk azok számára, akiknek anyagi nehézségei vannak,
- c) Minden információért és a tényleges bejelentkezéssel forduljatok – mint mindig – **P. Florio Quercia SJ-hez**, – Via Carlo Marx, 1 – Centro San Francesco de Geronimo – 74023 – Grottaglie (TA). Fax (0039) 099 5635710. Telefon (0039) 333 6322248. E-mail: querciaflorio@tiscali.it

2. Nemzeti és területi cönakulumok

Felhívom a Nemzeti és a Területi felelősöket, hogy folytassák a Cönakulumok tartását úgy, ahogyan Stefano atya idejében volt, és ők maguk gondoskodjanak, hogy legyenek animátorok, vagy hívjanak meg egyes papokat, akik a Mozgalom lelkületét élik.

3. Utolsó idők apostolai

Stefano atya halála arra serkent bennünket, hogy a bátran hirdessük: „Tárjátok ki az ajtókat Krisztus előtt, aki dicsőségben jön el hozzátok. Éljetek meg a második Advent félelmetes óráját. Válgatok így diadala bátor hirdetőivé, nekem szentelt kis gyermekeim, akik az én lelkületemből éltek, legyetek a végső idők apostolai. Éljetek mint Jézus hűséges tanítványai a világ és önmagatok megvetésében, szegénységben, alázatban, csendességben, imádságban, önmegtagadásban, szeretetben és Istennel való egységben, bár a világ nem ismer és semmibe vesz benneteket” (1997. december 31.)

Tehát mindannyian hivatottak vagyunk, hogy ezeknek az utolsó időknek az Apostolai legyünk.

a. Életszentség Apostolai

„Ezért hívtalak fel ide benneteket. Ezért nyertem el számotokra a Szentlélek különleges kiadását, és ezekben a napokban mélyen működtem lelketekben és szívetekben, hogy alkalmassá tegyelek benneteket szeretetem és irgalmasságom nagy tervének megvalósítására. Az én időm és a ti időtök elérkezett” (1992. július 1.).

Az első és legfontosabb jel, amit adnunk kell az életszentségből, nem más, mint **Mária Szeplőtelen Szívének tett felajánlás megélése**. „Úgy mutatkozzatok meg mindenki előtt, mint az én kicsiny gyermekeim, mint

a nekem szentelt Papok, mint ezeknek az utolsó időknek az Apostolai” (1892. július 1.).

Az életszentség Isten birtoklásában áll, ezért szükséges egy kitartó küzdelem a bűn ellen. **Egy pap, aki Máriának felajánlotta magát, gyakran győnik és kész a Bűnbánat szentségének szentelnie magát.**

„Követnetek kell engem az életszentség útján, amelyet a bűn és annak minden alattomos megnyilvánulása elleni erős elkötelezett küzdelemben érthettek el, hogy Isten kegyelmében, szeretetében, tisztaságban, felebaráti szeretetben, valamennyi erény gyakorlásában éljete” (1988. augusztus 31.).

„Ma a bűn annyira elterjedt, hogy végül is elveszik a tudata annak, hogy a bűn rossz” (XII. Piusz).

Ezen felül a Máriának felajánlott személy életszentsége abból áll, hogy követi Máriát:

- Isten akaratának a keresésében és elfogadásában minden nap,
- az alázatban, vagyis hogy készek legyünk Isten akaratát megtenni, bármilyen helyre állít az Úr,
- csendben: „Ez az 'igen' lelkemben sok hallgatás gyümölcseként virágzott ki... amelyben állandóan éltem... A legmélyebb csendben közöltem velem az Ige, mialatt az értelmem megnyílt befogadására és szívem bezárult, hogy gondosan megőrizze Őt” (1980. március 25.).
- az imában: mindennapi ima-kötelességeink hűséges megtartása által,
- tisztaságban: „Töletek, mindannyitoktól azt kérem, hogy tiszták legyetek. Mily nagy az én szenvedésem látván, hogy ma ezt az erényt már nem tanítják és nem ápolják a fiatalok és a serdülők szívében, akik Istennek szentelik magukat... Mily nagy Égi Édesanyátok fájdalomra látván, hogy ma sok papi és felajánlott élet szárad ki a tisztátalanságban, amely mindenütt elterjedt rettenetes rákbetegséggé” (1985. február 15.).
- szenvedésben: Mária életszentsége anyai életszentség, a fájdalom életszentsége: „Mondjátok ki Velem együtt igeneteket a Keresztre, szeretett fiaim, mivel számotokra is elérkezett a szenvedés és a Kálvária órája” (1980. március 25.).

b. Szeretet Apostolai

Mária Szeplőtelen Szívének tett felajánlásunk elvezet bennünket a szeretethez, Jézus utánzásához és követéséhez, ahogyan Mária szerette és követte őt. A cél, ahova a Mária Szeplőtelen Szívének tett önfelajánlás vezet, az, hogy sikerüljön szeretni Jézust Mária szeretetével, utánozni őt Mária

hűségével, átélni őt Mária Szeplőtelen Szíve által: „Szeplőtelen Szívemben alakít képmásához hasonlónvá a Fiú, hogy saját életébe kapcsoljon benneteket... Elméteket hasonlónvá teszem az övéhez és elnyerem számotokra a bölcsesség Lelkét, hogy keressétek, befogadjátok, szemléljétek és megőriztétek isteni Igéjét... Szíveteket alakítom át, és Isten tökéletes szeretetére vezetlek, hogy az Ő isteni szeretetével szeressetek minden testvéreteket” (1983. június 11.).

c. Hit Apostolai

Mária előttünk jár a hit útján: „Legyetek a hit tanúi! Őriztétek meg az igaz hitben mindazokat, akiket rátok bíztak. Védjétek meg őket ma annyira elterjedt veszélytől, hogy tévedésbe esnek... Újítsátok meg híveitekkel gyakran a hitvallást, és kérjétek tőlem, a hit Anyjától a kegyelmet, hogy mindig megmaradjatok az Igazságban, amelyet isteni Fiam, Jézus nyilatkoztatott ki nektek.” (1984. augusztus 30.)

Az igaz hitben maradni egy nagy kegyelem, mert: „A hitehagyás (apostasia) most már az egész Egyházban elterjedt egészen addig, hogy az Egyházat néhány Püspöke is elárulja, számos papja hagyja cserben, elpártol tőle sok gyermeke, Ellenfelem pedig megsebesíti.” (1983. augusztus 26.)

Ahhoz, hogy a hit igaz apostolai legyünk, szükséges élni az MPM második kötelességét: Pápával egyesülve lenni. A Pápával való erős egység biztonná válik, hogy megmaradjunk a hitben, és mi, a Mozgalom tagjai tanúi kell, hogy legyünk ennek az egységnek, mert csak így válunk a hit tanúivá és apostolaiivá: „Megvilágítom utatokat, amelyet be kell járnotok, hogy mindig megmaradjatok az igaz hitben, és hogy magatok is a hit bátor tanúivá váljatok” (1988. augusztus 31.).

„Ma szent Péter és szent Pál főünnepét tartjátok... Mint fájdalmas és aggó Anyátok felszólítalak mindnyájotokat, figyeljétek ma Péter utódára... Gyermeki engedelmséggel támogassátok a Pápát. Imádkozzatok érte, szenvedjétek vele, szeressétek, vegyétek körül az alázatos és bátor engedelmség hatalmas erejével... Én felkészítettelek benneteket, hogy segíthessetek nehéz keresztje hordozásában. Emiatt érkezett el az óra, amikor meg kell jelennie... a nagy seregnek, amelyet ezekben az években formáltam csendben és elrejtve a Pápa védelmére, és erős támogatására a világ minden részén, Máriás Papi Mozgalmam révén.” (1988. június 29.)

Stefano atya pont Szent Péter és Szent Pál főünnepének napján távozott el közülünk. Szent Péter és Szent Pál két oszlop, akikre Krisztus az Egyházát alapította.

Tírátok – akik felelősök vagytok – bízom a feladatot, hogy ismertessétek ezt a levelet a Máriás Papi Mozgalom tagjaival, hogy mindenki olvassa és elmélkedje át. Mindannyitoknak szeretetteljes üdvözlétemet küldöm a papi áldással és különleges imával Stefano atya sírja mellől, aki a Dongo-i temetőben nyugszik.

Mária Szeplőtelen Szívében,
Ti kis testvéretek, ideiglenes ügyintéző

Quartilio Gabrielli atya

Megjegyzés: Quartilio Gabrielli atya Stefano Gobbi atya titkára volt. Miután Gobbi atya meghalt, ő lett az „ideiglenes nemzetközi felelős”, vagyis Gobbi atya első utóda. Imádkozzunk érte, hogy ezt a magasztos feladatot be tudja tölteni.

Magát csak „ügyintézőnek” (coordinatore) nevezi. Biztos vagyok benne, hogy Gobbi atya Szűzanyánál közbenjár, hogy legyen testi-lelki ereje Gabrielli atyának a Mozgalom ügyeit előbbre vinni. Még hátra van Szűzanyánk Szeplőtelen Szívének a diadala.

Mozgalmunk életéből

1. Töröktopolyán, Vajdaságban áprilistól novemberig minden hónapban tartunk területi nagy cönákulumot egész Vajdaság részére. Hála a Szűzanyának, eddig még egyetlen egy cönákulum sem maradt el. És most egy rendkívüli hálával tartozunk Égi Édesanyánknak: a 18. év is befejeződött. Tehát Töröktopolyán a cönákulum nagykorú lett. Sok-sok nehézség ellenére Szűzanyánk velünk volt. Megpróbáltatások, háború ellenére Mária vezetett bennünket.

2. Alsópáhokon is minden hónapban van „területi cönákulum” Balaton környéki papok és hívek számára. Utoljára ez év október 11-én jártam ott. Nagy lelkesedéssel vettek részt a Szűzanya tisztelők. Bárcsak mind több helyen hasonló területi (regionális) cönákulumok indulnának be Szűzanya vezetésével.

3. Óbecsén is „nagykorú” lett a cönákulum. November 20-án, vasárnap ünnepeltük – természetesen cönákulummal. 18 év nagyon szép idő. Idővel

sok cönákulumos csoport alakult városszerte, sőt a környező községekbe is áterjedtek Mozgalmunk imatálalkozói. Remélem, az óbecsiek buzgalma a Szűzanya iránt nem lankad, hanem még erősebbé, még érettebbé válik.

4. Figyelem: Quartilio Gabrielli atya a körlevelében bátorít bennünket a Mozgalmunk körüli köteleességeink végzésére:

„Felhívom a Nemzeti és a Területi felelősöket, hogy folytassák a Cönákulumok tartását úgy, ahogyan Stefano atya idejében volt, és ők maguk gondoskodjanak, hogy legyenek animátorok, vagy hívjanak meg egyes papokat, akik a Mozgalom lelkületét élik”.

Tehát az ő nevében én is felkérem a területi és helyi felelősöket (papokat és híveket), hogy folytassák a cönákulumok tartását, mint Gobbi atya idejében, sőt, még ha lehet (persze hogy lehet), Szűz Mária segítségével még lelkesebben, és terjesszék minél több helyen a cönákulumokat.

Mint országos felelős, köteleességemnek érzem, hogy minél több helyen tartsak én is cönákulumokat. Szívesen elmegyek (elméletileg) bárhova, hisz Gobbi atyától ezt kaptam rendeletben, és ezt úgy veszem, mint Gobbi nekem adott végrendeletét. Természetesen a helyi plébánosokkal is összhangba kell hozni, mert az egyházi jog értelmében a helyi plébánossal összhangban tarthatok cönákulumot a templomokban.

Cönákulumok helyét és idejét meg lehet beszélni velem telefonon, élőszóban, levélben, e-mail által. Az Úr azért adta a technika vívmányait, hogy használjuk.

Szűzanya segítsen mindenkit, hogy minél több helyen beinduljanak a cönákulumok, hisz az „imának nagyobb ereje van, mint az atombombának”, csak azzal a különbséggel, hogy az atombomba rombol, az ima megépít, Istenhez segít, és a Gonoszt távol tartja.

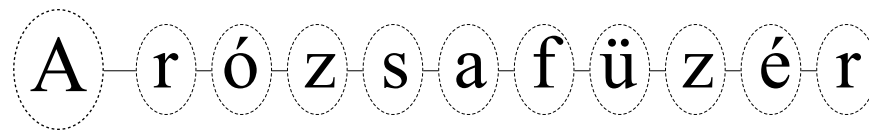
Címem: Sóti János SJ

Ul. Kralja Petra I. Karađorđevića 7

23.330 Novi Kneževac (magyarul: Törökkanizsa)

Szerbia (Srbija)

Telefon: 381-230-81-016, e-mail: sotij@tippnet.rs

Rózsafüzér elmélkedéshez gondolatok

a járványszerűen terjedő rákos megbetegedések megállításáért.
Az Üdvözlégyekben mondjuk bele a titkokat.

Öröm rózsafüzére (Örvendetes szentolvasó)

1. akit te, Szent Szűz a Szentlélektől fogantál

A Szűzanya végtelen alázata, és Isten akarata iránti nyitott szíve adta meg a lehetőséget, hogy Jézus meglátogathassa őt, és rajta keresztül minket is.

Milyen alázattal tudom kérni, hogy Isten kegyelme meglátogasson minket a rákos megbetegedések terjedésének megfékezésére?

(Rövid ének: Ave, ave, ave Maria...)

2. akit te, Szent Szűz, Erzsébetet látogatván hordoztál

A Szűzanya volt az első Szentség-hordozó, mikor meglátogatta idős rokonát, Erzsébetet.

Milyen állapotban van hitem, Istenre hagyatkozásom? Tudok-e kegyelem közvetítő lenni a betegek környezetében?

(Rövid ének: Ave, ave, ave Maria...)

3. akit te, Szent Szűz a világra szültél

A Szűzanya e világra szülte Jézust, hogy megmenthessen minket az örök haláltól, a kárhozattól.

Milyen áldozatot tudok, illetve akarok hozni azért, hogy a rákos betegek lelkét mentse meg az Isten az örök kárhozattól, hogy az örök boldogságra születhessenek?

(Rövid ének: Ave, ave, ave Maria...)

4. akit te, Szent Szűz a templomban bemutatnál

A Szent Szűz Jézust végtelen szeretettel és alázattal vitte a templomba, hogy bemutassa az Örök Atyának.

Gondoltam-e már arra, hogy a szentmisében, vagy egyszerűen a Tabernákulum előtt térdelve „bemutassam” a rákos beteg ismerőseimet, lelkük megszentelését kérve?

(Rövid ének: Ave, ave, ave Maria...)

5. akit te, Szent Szűz a templomban megtaláltál

A Szent Szűz háromnapi keresés után talált rá Szent Fiára az Atya házában. Mi is megtalálhatjuk Jézus a templomok csendes mélyén, a Tabernákulumban.

Tudok-e imádkozni és böjti felajánlást tenni, hogy minél több rákos beteg megtalálja Jézust az Oltáriszentségben, hogy minél gyakrabban találkozhasanak az Oltáriszentséggel?

(Rövid ének: Ave, ave, ave Maria...)

Világosság rózsafüzére (Világosságos Szentolvasó)

1. aki a Jordán vízében megkeresztelkedett

Jézus végtelen alázattal maghajolt Keresztelő Szent János előtt. Alázatának következményeként Szentháromságos megjelenés következett be. Az Isten csodálatos választ adott az alázatos megnyilvánulásra.

Tudok-e minden nap imádkozni azért, hogy minél többen merítkezzünk meg a kegyelem vízében, hogy alázattal kérhessük megszabadulásunkat a rákos megbetegedésektől?

(Rövid ének: Ó, mily áldott vagy...)

2. aki a Kánai menyegzőn kinyilvánította isteni erejét

Jézus a silányt nemessé változtatta a menyegzőn. Ma is a gyenge, esendő embert, de az önteltségével lelki silányságra kárhoztatott embert is Jézus nemessé tudja változtatni, ha valaki kéri és áldozatot is vállal érte.

Tudok-e rendszeresen imádkozni és áldozatot vállalni azért, hogy hazánk népe lelkileg nemesebbé válhasson?

(Rövid ének: Ó, mily áldott vagy...)

3. aki meghirdette Isten országát

Jézus azt mondta, hogy boldogok a lelki szegények, akik lelkileg kiüresítik magukat. Ilyen lelki állapotban be tudjuk fogadni Isten gyógyító látogatását.

Mennyire tudom és akarom kiüresíteni magamat, hogy teljesen Istenre hagyatkozhassak?

(Rövid ének: Ó, mily áldott vagy...)

4. aki a Tábor hegyén megmutatta isteni dicsőségét

A Tábor hegyén Jézus megmutatta isteni dicsőségét. De vegyük észre, hogy a megjelent prófétákkal az Ő szenvedéséről beszélgettek. Csak a szenvedés vállalásán keresztül juthatunk a dicsőségbe.

Szenvedéseimet fel tudom-e ajánlani, hogy hazánk megszabadulhasson a járványszerűen terjedő rákos megbetegedésektől?

(Rövid ének: Ó, mily áldott vagy...)

5. aki az Eucharishtiában nekünk adta önmagát

Az Oltáriszentség látogatását befogadó ember a béke és a szeretet hordozójává válik, amíg e világ „zaja” el nem téríti ezt bennünk.

Szentségimádásaim alkalmával kérem-e, hogy Isten kegyelme látogassa meg hazánkat, és menekítsen meg minket a rákos betegségek terjedésétől?

(Rövid ének: Ó, mily áldott vagy...)

Fájdalom rózsafüzére (Fájdalmas szentolvasó)

1. aki érettünk vérrel verejtékezett

Jézus fizikai szenvedése előestéjén vérrel verejtékezett részben az Istentagadások miatt, amelyben ma az emberek tömegei élnek. De ezt szeretetből önként vállalta megmentésünkért.

Lelki fájdalmimat fel tudom-e ajánlani Isten szenvedéséhez társítva azért, hogy Isten megmenekítsen minket a járványszerű rákos megbetegedések terjedésétől?

(Rövid ének: Jézus, add, hogy hozzád térjek...)

2. akit érettünk megostoroztak

Jézus megostorozásakor a szeretetből viselt szenvedésre mutatott példát. Istentagadásaink miatt a Sátán sokféle szenvedésbe visz bele embereket. Ha Jézussal együtt viseljük szenvedéseinket, a könnyeinket igazgyöngyökké formálhatjuk.

Szenvedéseim idején gondoltam-e arra, hogy felajánljam azt hazánk lelki talpra állásáért és a rákos megbetegedések megszűnéséért?

(Rövid ének: Jézus, add, hogy hozzád térjek...)

3. akit érettünk tövissel koronáztak

A tövissel koronázott Krisztus Király igazi egyedüli uralmának elfogadása a mai felvilágosodott világban egyre nehezebb. Pedig az Ő királysága a túlcsorduló szeretet birodalma.

Imádkozom-e rendszeresen azért, hogy evilág dolgait alá tudjam vetni Krisztus örök királyságának, és ezáltal a betegségek gyógyulhassanak bennünk?

(Rövid ének: Jézus, add, hogy hozzád térjek...)

4. aki érettünk a keresztet hordozta

Jézusból kereszthordozása közben is a szeretet sugárzott. Keresztútján is gyógyította a hozzá fordulókat.

A rákos betegség keresztjét hordozókat is lelkileg, és alkalmanként testileg is gyógyítani tudja Jézus, csak hittel kell meghívunk őt kereszt hordozásunkban.

Imádkozom-e rendszeresen azért, hogy a rákos megbetegedéssel járó különös kereszthordozásokat Jézus enyhítse, illetve ha lehet, vegye le hazánkról ezt a keresztet?

(Rövid ének: Jézus, add, hogy hozzád térjek...)

5. akit érettünk keresztre feszítettek

Jézus szeretetből adta oda magát, hogy feszítsék keresztre. A betegségben szenvedők sokszor testileg és lelkileg egyaránt keresztre feszítve érzik magukat. Ez nagy teher a betegnek is és a körülötte levőknek is. Jézust meghívva a szenvedésben enyhíthető ez a fájdalom.

Imádkozom-e rendszeresen és tudok-e böjti felajánlást tenni azért, hogy Jézus megszabadítson minket a rákos megbetegedések járványszerű terjedésétől?

(Rövid ének: Jézus, add, hogy hozzád térjek...)

Dicsőség rózsafüzére (Dicsőséges szentolvasó)

1. aki halottaiból feltámadott

Amíg a mai felvilágosodott ember, az okos hívő és pap el van telve ön maga gondolataival, hatalmával, addig a lélek feltámadása várat magára, mert ez igen messze áll hitünk elvi alap hozzáállásától, az alázatos szolgáló lelkiségétől.

Kérem-e Isten kegyelmét, hogy vezető személyiségeink ki tudjanak szabadulni az öns dolgok bűvköréből, és ezáltal elindulhassunk a feltámadás irányába?

(Rövid ének: Christus vincit...)

2. aki a mennybe felment

Jézus előkészítette a helyet a mennyben nekünk, hívőknek és hitetleneknek, egészségeseknek és betegeknek egyaránt. Rajtunk múlik, hogy méltók leszünk-e arra, hogy elfoglaljuk a nekünk készített csodálatos helyet. Ne sodródjunk a mulasztás és lanyhaság vétségébe!

Imádkozom-e rendszeresen azért, hogy a betegségekben, különösen a rákos betegségben szenvedők a mennybe juthassanak?

(Rövid ének: Christus vincit...)

3. aki nekünk a Szentlelket elküldte

Jézus elküldte a Szentlelket, hogy segítse hitbeli talpon maradásunkat. Nekünk is megadja nap mint nap a lelki erőt, hogy kitartsunk a hitben és ezáltal hittel kérjük a járványszerűen terjedő rákos megbetegedésektől való megszabadításunkat.

Kérem-e a Szentlelket, hogy mutassa meg nekünk az utat, melyen ki tudunk jutni a minket járványszerűen körülvevő rákos megbetegedések gyűrűjéből?

(Rövid ének: Christus vincit...)

4. aki téged, Szent Szűz a mennybe felvett

A Szűzanya alázata – melynek köszönhetően Jézus a mennybe emelte – csodálatos példa minden hívő számára. Természetesen a tanult, vagy vezető pozícióban levő embernek nehezebb alázatosnak lenni, ezért tapasztaljuk ezt a sok tévelygést Egyházunkban is.

Imádkozom-e rendszeresen azért, hogy az alázatos szolgálatot minél gyakrabban tudjuk hétköznapjainkban is gyakorolni?

(Rövid ének: Christus vincit...)

5. aki téged, Szent Szűz a mennyben megkoronázott

Jézus a Boldogságos Szűz Máriát, az alázatos szolgálólányt földi tevékenysége révén mennyei koronával ékesítette. Most már folyamatosan szolgálhatja azt, aki maga a szeretet.

Imádkozom-e azért, hogy hazánk az engesztelők hite révén a rákos megbetegedésektől való megszabadulás koronáját elnyerhesse?

(Rövid ének: Christus vincit...)

Jánossy Gábor

Jézus a béke útja, mindenki számára járható út

(Részlet a szentbeszédből)

A pápa az év első napján Isten áldását kérte az egész emberiségre: mindenki számára sürgető feladatként jelölte meg a fiatalok igazságosságra és békére való nevelését.

Mária az Egyház anyja és példaképe, aki befogadja magába az isteni Szót és „jó földként” kínálja fel magát Istennek, amelyben Isten véghez viheti üdvösség misztériumát.

Máriához hasonlóan az Egyház is közvetíti Isten áldását a világnak: Jézus befogadásával kapja meg és úgy adja tovább, hogy az embereket elvezeti Jézushoz. Jézus az az irgalmasság és a béke, amelyet a világ önmagától nem tud adni és amelyre nagyobb szüksége van, mint a kenyérre.

Az Egyház az utóbbi időkben az emberiség sorsáért felelős lelkiismeretek elvárásait tolmácsolja, amikor a nevelés döntő kihívására válaszol. Miért van szó kihívásról? Azért, mert a technológiai gondolkodás elterjedésével nem magától értetődő, hogy az oktatás és a nevelés fogalma össze tartozik. Másrészt a relativista kultúra felteszi a kérdést: van-e még értelme a nevelésnek? És egyáltalán mire neveljünk?

Azokkal az árnyakkal szemben, amelyek ma elhomályosítják a világ látóhatárait, a jövőbe vetett reményt jelenti, ha a fiatalokat az igazság megismerésére, a lét alapvető értékeire, az értelmi, isteni és erkölcsi erényekre oktatjuk, neveljük. Ebbe az átfogó oktatásba tartozik az igazságosságra és békére való nevelés is. Csak tudatuk szilárd alapokra épülő nevelése óvhatja meg őket az intolerancia és az erőszak kockázatától, teheti őket képessé arra, hogy kizárólag az igazság és a jó erejére támaszkodva folytassák küzdelmeiket.

Vatikáni Rádió, 2012. 01. 01.

Helyesbítés:

Az előző lapszám Rózsafüzér rovatában a 38. oldal utolsó bekezdése hibásan szerepelt: „Isten egyetlen hibája...” Ez a kifejezés pejoratív értelemben „Isten egyetlen „hibája”...”-ként kellett volna, hogy szerepeljen, mivel Istennek egyetlen hibája sincs! Elnézést kérünk a téves megjelenítésért – a szerkesztő.